ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2026

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ

ಬೆಲೆ : 15/-

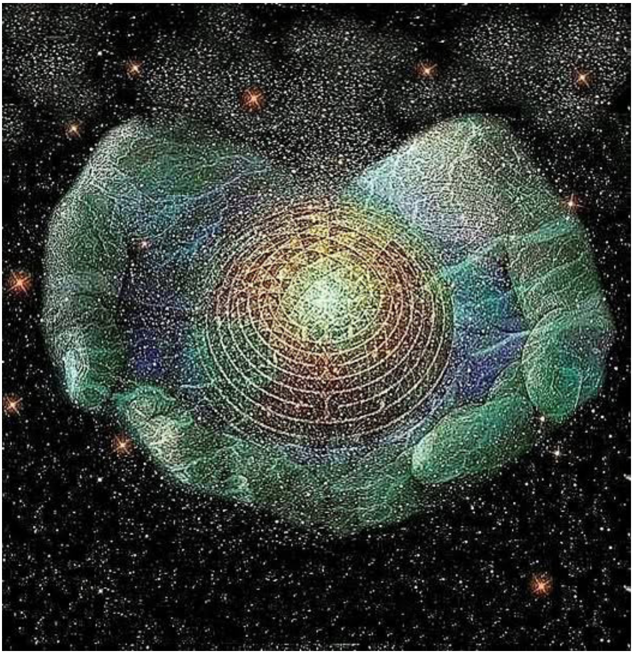

ಫೋಟೊ: ಇಮೇಜಿಂಗ್ ಸಾವಿತ್ರಿ

ಅವಳ ಹಾರ್ದಿಕದ ವಿಭೂತಿಯಲ್ಲೀಗ ಸ್ವಯಂ–ಸಂಜಾತ–ಮೋದ
ಮಹತ್–ಅನುಕಂಪ ಶುದ್ಧಾಂಗಯುಕ್ತ ರಕ್ಷಣೆಯ ಗೃಹದ ಶೋಧ
ಸ್ವರ್ಗದ್ವಾರದಲಿ ಇರುವ ನಿರ್ಬಂಧ–ಬಂಧವನು ತೆರೆಯಲೆಂದು
ಅವಳಂತರಂಗ ಸಹಕರಿಸಿತಿಂದು ತೆರೆಯಲೆನೆ ದ್ವಾರವೊಂದು

– ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಸಾವಿತ್ರಿ'; ದಳ 1 ರೇಣು 1 ಪುಟ 15)

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2026

ಸಂಪುಟ: 36 ಸಂಚಿಕೆ: 10

ಪರಿವಿಡಿ

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ

ಜಡತ್ವದಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವದ ಆವಿಷ್ಕಾರ. – ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಸೌಂದರ್ಯದ ಶೋಧನೆ 2
ಅನು: ಡಾ॥ ಮಹಾದೇವ ಸಕ್ರಿ

ಸಾಮರಸ್ಯದ ಕಂಪನಗಳು 12
ಅನು: ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷೀ ಸತ್ಯನ್

ನೈಜ–ಸಾಮಂಜಸ್ಯ ಸಾಧಿಸುವ ರಹಸ್ಯ 21
ಅನು: ನಾಗಜ್ಯೋತಿ ಮಾನ್ವಿ

ಚೈತ್ಯಾತ್ಮನ ಪ್ರೇಮ 31
ಅನು: ಶ್ರೀ ಕಿಶೋರಕುಮಾರ ಕಾಸಾರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಗೀತಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು' 32
ಅನು: ಜಾನ್ವಿ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಉರ್ವಶಿ' 41
ಅನು: ಶ್ರೀ ಕಿಶೋರಕುಮಾರ ಕಾಸಾರ (ಸಮಪ್ತಿ)

ಸಂಪಾದಕರು:
ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ
ರಾಘವೇಂದ್ರ ಮಠದ ಹಿಂಭಾಗ,
ಗಿಬ್ ಸರ್ಕಲ್, ಹೆರವಟ್ಟ ರಸ್ತೆ,
ಕುಮಟಾ – 581 332.
ಫೋನ್: 9448774920
mayureshwarkp@gmail.com

ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ:
ಡಾ॥ ಆರ್.ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಪ್ರಕಾಶಕರು:
ಡಾ॥ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ನೀಸ್
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ
ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕ,
ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ,
ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ,
ಬೆಂಗಳೂರು – 560 078.

ಪ್ರಾಯೋಜಕರು:
ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.)
ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ,
ಬೆಂಗಳೂರು – 560 078.
ಫೋನ್: 080 – 2244 9882
https://www.sriaurobindo
complex.org/archive.php
http://abp.sirinudi.org

ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ.:
ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ
ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.)
ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ,
ಬೆಂಗಳೂರು – 560 078.

ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ:
ಶೇಷಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಪ್ರೈ.ಲಿ.
ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.)
ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ,
ಬೆಂಗಳೂರು – 560 078.

ಸೌಂದರ್ಯದ ಶೋಧನೆ

– ಅನು: ಡಾ॥ ಮಹಾದೇವ ಸಕ್ರಿ, ವಿಜಯಪುರ

ರೂಪಗಳ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ, ಸೌಂದರ್ಯದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯು ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಷ್ಟೇ ಒಂದು ಘೋರ ಪ್ರಮಾದವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸೌಂದರ್ಯವೆಂಬುದು ಪ್ರಕೃತಿಯು, ವಿಶ್ವದ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿದೆ; ಸೌಂದರ್ಯವು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ದೈವೀ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಸೌಂದರ್ಯದ ಗ್ರಹಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗದ ದೈವಿಕತೆಯ ಅರಿವು ಅಪೂರ್ಣವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ, ದೈವಿಕತೆಯ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆಯೇ, ನಿಜವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಅದನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ; ಸತ್ಯ ಅಥವಾ ಆನಂದದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ, ಈ ಸೌಂದರ್ಯದ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದ ನಿರಾಕಾರತೆ ಹಾಗೂ ಅಹಂಕಾರದ ತ್ಯಾಗದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಶುದ್ಧ ಸೌಂದರ್ಯವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದುದು; ಅದನ್ನು ಕಾಣಲು ಮತ್ತು ಗುರುತಿಸಲು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಸೌಂದರ್ಯದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಿನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ನಾನು ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದೇನೆ, ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಎಸಗಲಿ... ನಿನ್ನ ನಿಯಮದ ಕುರಿತು ನನಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡು; ಆಗ ನಾನು ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆಂದೂ ವಿಫಲನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಅಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು; ನೀನು ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು, ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಸಮರಸವಾದ ಮಂದಹಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು. ...

ಅಹಂಕಾರಿಗಳಾದ ಜನರು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇಗಿದ್ದೀಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ ನೀನಲ್ಲ, ಜೀವನದ ಇಂತಹ ಅಥವಾ ಅಂತಹ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ನೀನು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ: ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯ; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ...

ಸೌಂದರ್ಯದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಿನ್ನ ನಿಯಮದ ಕುರಿತು ನನಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡು; ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿಫಲನಾಗದಿರಲಿ, ಮತ್ತು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಪ್ರಭುವಿನ ಸಾಮರಸ್ಯಪೂರ್ಣ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯು ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳಲಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 1/353–54 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಸೌಂದರ್ಯಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ

ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತೆ, ಸೌಂದರ್ಯಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂದರೇನು?

ಅದು ಲಾವಣ್ಯದ / ಚೆಲುವಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ‘ಸೌಂದರ್ಯಾತ್ಮಕ’ ಎಂದರೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು, ಜನರನ್ನು ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಸುತ್ತಾಡುವ ಜನರಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ದೃಶ್ಯ ಸುಂದರವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಅವರಿಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಅರಿವಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಆ ವಿಷಯವು ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆಕಾಶದೆಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ; ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೋಡಗಳಿವೆಯೇ, ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಆಕಾಶ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದೆಯೇ, ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಸಿಲು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಗಾಳಿ ತಂಪಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು –ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ಸುಂದರವಾದ ಆಕಾಶವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ; “ಓ! ಇಂದು ಹವಾಮಾನ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಸೂರ್ಯೋದಯ ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ, ಮೋಡಗಳು ಸುಂದರವಾದ ಆಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅದು ಇರುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 7/179

ಸೌಂದರ್ಯವೇ ನಿಮ್ಮ ನಿರಂತರ ಆದರ್ಶವಾಗಲಿ.
ಆತ್ಮದ ಸೌಂದರ್ಯ
ಭಾವನೆಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ
ಆಲೋಚನೆಗಳ ಸೌಂದರ್ಯ
ಆ ಕ್ರಿಯೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ
ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯ

ಆ ಮೂಲಕ, ಶುದ್ಧ ಹಾಗೂ ಸಾಮರಸ್ಯಪೂರ್ಣ ಸೌಂದರ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲದಂತಹ ಯಾವುದೂ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮದಿರಲಿ.

ಮತ್ತು ದೈವೀ ಸಹಾಯವು ಸದಾ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗಿರುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/232 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಸೌಂದರ್ಯದ ಮಿತಿಯಾಚೆ ನೋಡುವುದು

ಸೌಂದರ್ಯವು ಆನಂದದಂತೆ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರರೂ, ಅದು ಪ್ರೀತಿಯ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಅದು ಆನಂದದಿಂದಲೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಮತ್ತು ಆನಂದವನ್ನೇ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಆನಂದದ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿದೆ; ತಾನು ಯಾವ ಆನಂದದಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆಯೋ, ಆ ಆನಂದವನ್ನೇ ಅದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತದೆ. ಸೌಂದರ್ಯಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಆನಂದವು 'ರಸ'ದ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ರಸದ ಅನುಭವವು ಸೌಂದರ್ಯದ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯು ನೀಡುವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗದ ದೃಷ್ಟಿ, ಗ್ರಹಿಕೆ ಮತ್ತು ಅನುಭೂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ; ಅದು ಸೌಂದರ್ಯದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರಿಸದ ವಸ್ತುವಿನ ಅಂತರ್ಯವನ್ನು ದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ, ಹೃದಯದ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ 'ರಸ' ಮತ್ತು 'ಭೋಗ'ಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಶುದ್ಧ 'ಆನಂದ'ದೆಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ – ಈ ಆನಂದವು ಯಾವುದೇ ಮಾನಸಿಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ರಸಾನುಭವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಳವಾದ, ತೀವ್ರವಾದ ಮತ್ತು ಪರಮಾನಂದ–

ಭರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಆ ‘ಏಕ’ನನ್ನು ಹಾಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೂಲಭೂತ ಆನಂದವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ಒಂದು ಅವರ್ಣನೀಯ ಆನಂದವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಲ್ಲವು — ಅಂದರೆ ಆ ‘ಏಕ’ನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು, ದೈವಿಕತೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು, ಪರಮ ಪ್ರಿಯನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಶಾಶ್ವತ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು. ಅದು ಆಕಾರಗಳ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಕಾಣಬಲ್ಲದು; ಆದರೆ ಆ ನೋಟವು ಮನಸ್ಸಿನದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸೀಮಿತವಾದ ಭೌತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯದಾಗಲಿ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣದಿದ್ದದ್ದು ಆಗ ಸುಂದರವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ; ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಂದರವೆನಿಸದ್ದು ಈಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಹತ್ತರವಾದ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಮತ್ತು ವರ್ಣನಾತೀತವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಸರ್ವ–ಸುಂದರನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮತ್ತು ಆನಂದವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ತರಬಲ್ಲದು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 27/700–01

ದೇವರು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದನು; ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಅಸಭ್ಯದ ಉದಾತ್ತತೆಯನ್ನು, ಅಸಹ್ಯಕರವಾದುದರಲ್ಲಿನ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು, ಅಂಗವಿಕಲರಲ್ಲಿನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಕಾರವಾದವರಲ್ಲಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆನು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 12/425 – ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಿ

... ಪುರುಷನಲ್ಲಿ ಈ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು, ಅಂದರೆ ಸತ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯದ ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿರಿ; ಆ ಸೌಂದರ್ಯವು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ದೇಹದ ಜೀವಕೋಶಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ, ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ದೇಹವನ್ನು ಸಮರ್ಥವನ್ನಾಗಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ಪರಮ ಸೌಂದರ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದು ಇನ್ನೂ ತಿಳಿಯಲಾರದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ: ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗಿಂತಲೂ ದೇಹವು

ಅಪಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿ, ಆಂತರಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ, ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸದ್ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವವರ ಮುಖಭಾವವು, ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುವವರ ಮುಖಭಾವಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಗಮನಿಸಿರಬೇಕು (ಬಹುಶಃ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯಾದರೂ). ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಮೂಲಭೂತ ಪಶು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಅವನು ಅಂತಹದ್ದೊಂದು ಗುಣವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಅವನು ಪಶು ಸಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಗುಣವು ಅಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಹಂಕಾರ ಅಥವಾ ಆ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಗುಣವಾದ 'ಮಿಥ್ಯಾಭಿಮಾನ'ದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ, ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಾರರು; ಏಕೆಂದರೆ, ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರುವ ಶಕ್ತಿಯು ಅಂತರಂಗದ ಆಳವಾದ ಯಾವುದೋ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲದ ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ರೂಪ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಮೂಡಿಬರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು; ಏಕೆಂದರೆ, ಶರೀರವು ಅಂತರಂಗದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವು ಸತ್ಯ.

ಆದರೆ ನೀವು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಯಂತೆ ಬದುಕುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಹಿಡಿತವಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ತನೆ ಇರುವುದು. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ನೀವು ಜಾರುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬಲ್ಲ, ಉನ್ನತದಲ್ಲಿರುವ ಆ 'ತತ್ವ'ವನ್ನು (ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು) ಸಮೀಪಿಸುವುದನ್ನೇ ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೀರಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/55 **– ಶ್ರೀಮಾತೆ**

ಸೌಂದರ್ಯವೆನ್ನುವುದು, ಅವನು ಎಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು
ನಮಗೆ ತೋರಿಸುವಂಥ ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತಾಗಿದೆ...

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು, ಸಾವಿತ್ರಿ: 112

ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿಸುವುದು

ಸೌಂದರ್ಯದ ಕುರಿತಾದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಮಗ್ರ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುಂದರವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು – ಇವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಮಾಜದ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಾಗಿರಬೇಕು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 25/137

ಚಿತ್ರಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಗೂ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸಕಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮನೆಯ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು ಅಭಿರುಚಿ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗ, ಜನರ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು, ಆಲೋಚನೆಗಳು

ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳು ಉನ್ನತಗೊಂಡು, ಪರಿಷ್ಕೃತವಾಗಿ, ಸಾಮರಸ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಧುರ ಮತ್ತು ಘನತೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 1/447

... ಸೌಂದರ್ಯದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನೈತಿಕತೆಯ ರಚನೆಗೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಸಹಾಯವಾಗಿದೆ. ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸದಾಚಾರದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಅಸಹ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ವಿಕಾರತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ...ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಉದ್ದೇಶವು ಕೇವಲ ತನ್ನದೇ ಅನುಭವಕ್ಕಾಗಿ ಸದ್ಗುಣದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಆನಂದ, ಪರಮಾನಂದವಾಗಿದೆ; ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಗತಿಯೆಂದರೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಆನಂದವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಕೆಳಮಟ್ಟದಿಂದ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ–ಅಂದರೆ ಅಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಆನಂದದೆಡೆಗೆ–ಏರುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 1/442, 444

ಸೌಂದರ್ಯದ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸೌಂದರ್ಯದ ಕಡೆಗಿನ ಒಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವ ಹಾಗೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ; ಮತ್ತು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಇದು ಶುದ್ಧೀಕರಣದ ಒಂದು ಮಹಾನ್ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 23–24/516 – ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಪರಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ದೇವರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು

... ಸೌಂದರ್ಯದ ಮೂಲಕ ನಾವು ಏನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ, ಅದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಧರ್ಮದ ಮೂಲಕ ನಾವು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ

– ಅದೇ ಪರಮ ಸತ್ಯ ಅಥವಾ ದೈವಿಕ ತತ್ವ. ಸೌಂದರ್ಯದ ಅನ್ವೇಷಣೆಯು ಅದರ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಆಕಾರದ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ–ಅಂದರೆ ಭೌತಿಕ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಮಯ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು, ಪ್ರೇರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೂ ಆಕರ್ಷಕವೆನಿಸುವ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ–ಕಾಣುವ ಒಂದು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಸೌಂದರ್ಯದ, ಜಾಗೃತಗೊಂಡ ಭಾವನೆಗಳ ಹಾಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯಪೂರ್ಣ ಸಂಯೋಜನೆ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಒಂದು ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯದ ಆತ್ಮವು, ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅಡಗಿದೆ ಎಂದು ತನಗೆ ಅನ್ನಿಸುವ ಆ ಪರಮ ಸೌಂದರ್ಯದ ಸಂಪರ್ಕ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಉನ್ನತೀಕರಿಸುವ ಆನಂದವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆ; ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು (ಅವು ಕೇವಲ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಾಗಿದ್ದರೂ) ಅಥವಾ ವಿವೇಚನೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ (ಅವು ಕೂಡ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಾಗಿದ್ದರೂ) ಇದನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾರವು – ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಇಂದ್ರಿಯಾತೀತ ಹಾಗೂ ತರ್ಕ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಗೂ ಮೀರಿದುದಾಗಿದೆ – ಆದರೆ ಆತ್ಮವು ಈ ಎಲ್ಲ ಆವರಣಗಳನ್ನೂ ಭೇದಿಸಿ ಆ ಪರಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತಲುಪಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಅದು ಈ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಪರಮ ಸೌಂದರ್ಯದ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ–ಅಂದರೆ, ಅತ್ಯಲ್ಪ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ತಾದ ಯಾವುದರಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ (ಹೂವು ಅಥವಾ ಆಕಾರದ ಸೌಂದರ್ಯವಿರಲಿ; ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ಕ್ರಿಯೆ, ಘಟನೆ, ಮಾನವ ಜೀವನ ಅಥವಾ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಯಿರಲಿ; ಕುಂಚ ಅಥವಾ ಉಳಿಯ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಶವಿರಲಿ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಂದು ಹೊಳಪೇ ಇರಲಿ; ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ಬಣ್ಣಗಳಿರಲಿ ಅಥವಾ ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಭವ್ಯತೆಯೇ ಇರಲಿ)–ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಸೌಂದರ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗಲೇ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಸೌಂದರ್ಯದ ಭಾವನೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅದು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ–ಮನುಷ್ಯ, ಪ್ರಕೃತಿ, ಜೀವನ, ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ–ಆ ದೈವಿಕತೆಯನ್ನು, ಅಂದರೆ 'ಸರ್ವ–ಸುಂದರ'ವಾದದ್ದನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ಏಕೆಂದರೆ ದೇವರು ತನ್ನ ವಿವಿಧ ಮುಖವಾಡಗಳ ಮತ್ತು ರೂಪಗಳ ವೈವಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು

ಆನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ ನಮ್ಮ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಅರಿವು, ಅದರಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಆನಂದ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ನಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಂಡಾಗ –ಜಗತ್ತಿನ ಸಮಸ್ತ ರೂಪಗಳು ಹಾಗೂ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆ ಪರಮ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ದೈವಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಏಕೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ – ಹಾಗೂ 'ಸರ್ವ–ಸುಂದರ'ನ (ಪರಮ ಸೌಂದರ್ಯ ಸ್ವರೂಪನ) ಕುರಿತಾದ ನಮ್ಮ ಅತ್ಯುನ್ನತ ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗ ಹಾಗೂ ಬಹಿರಂಗ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ–ಆಗ, ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜನಿಸಿದ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ 'ಸೌಂದರ್ಯ–ಸತ್ತೆ'ಯು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ದೈವಿಕ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೇರುತ್ತದೆ. ಪರಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ದೇವರನ್ನೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು; ಪರಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವುದು, ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳಿಂದಲೇ ದೇವರ ಜೀವಂತ ಪ್ರತಿರೂಪ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರತರುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 25/144–45

ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ (ಸೌಂದರ್ಯದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ) ಸ್ವತಃ ಹಾನಿಕಾರಕವಾದುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶಕ್ತಿಯ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿಷ್ಕೃತ ಗುಣದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತರಾಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದು ಲೋಭ ಅಥವಾ ಕಾಮದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ; ನಾವು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಡ್ಡ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು (ವಿಕೃತಿಯು) ನುಸುಳಬಹುದು. ಮಹಾಕಾಳಿಯ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ರಜೋ ಗುಣದ ಸಿಟ್ಟು ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆ ತಲೆದೋರಬಹುದಾದಂತೆಯೇ, ಇಲ್ಲೂ ಸಹ ಕೈವಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಭೋಗಿಸುವ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪ್ರಾಣಿಕ ಆವೇಗವು ಉಂಟಾಗಬಹುದು. ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಅಥವಾ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಭೋಗದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಕಲಾವಿದನು ನೋಡುವಂತೆಯೇ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 27/705

... ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಆನಂದ – ಅವು ಯಾವುದೇ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿರಲಿ, ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವೆರಡನ್ನೂ ಒಂದಾಗಿಯೇ ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು – ಏಕೆಂದರೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಮುಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಯೌವನ, ಶಾಶ್ವತ ಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಅಮರ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿರುತ್ತದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 26/255 – ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಸಾಮರಸ್ಯದ ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಮಾತುಗಳು

ಸಾಮರಸ್ಯವೇ ನನ್ನ ಗುರಿ; ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಎಲ್ಲವೂ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಆಳವಾದ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಒಂದಾಗಬಹುದು.

ಒಂದು ಸಮರಸಪೂರ್ಣವಾದ ಸಾಮೂಹಿಕ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಗತಿಯನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಬಲ್ಲದು.

ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಬಯಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮಿಂದಾದಷ್ಟು ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದರೆ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಅಂತರಂಗವೇ ಆಗಿದೆ.

ಅಪಸ್ವರದ ಬಾಹ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದರ ಆಂತರಿಕ ಕಾರಣವನ್ನು ಹುಡುಕಿ. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಳಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಹೊರಗಿನದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ನೀವು ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ಅದು ಎಲ್ಲಾ ವಿರೋಧಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ನಿಲ್ಲುವಂತಿರಬೇಕು. ಇದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ.

ಪೂರ್ಣ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಏಕರೂಪತೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಅದರ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಅಡಗಿದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/184–85 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

– ಅನು: ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷೀ ಸತ್ಯನ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಸಾಮರಸ್ಯ

ಇದು ಉಪಕರಣ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವೆರಡೂ
ಆಗುವ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ

(ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನೀಡಿದ ಹೂವಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿವರಣೆ)
ಸಸ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನದ ಹೆಸರು: Antigonon leptopus

ಸಾಮರಸ್ಯದ ಕಂಪನಗಳು

ಇದು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವದೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುವುದು –ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಸಂಭವಿಸುವದೆಂದು ಚಿಂತಿಸಲು ಸಹ ಅಸಾಧ್ಯ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲ ಅನಾರೋಗ್ಯವು ಉಪಶಮನವಾದಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲ ಅಪಘಾತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲ ದುರಂತದಿಂದ ಪಾರಾದಾಗ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ದುರಂತವು ನಿವಾರಣೆಯಾದಾಗಲೂ ಸಹ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ, ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕಂಪನದಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಕಂಪನಗಳ ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶವೇ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಲು ಕಾರಣ.

ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರದ್ಧಾಭರಿತರಾದ ಅನೇಕ ಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ "ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಹೀಗಾಯಿತು" ಎಂದು ಹೇಳುವದು ಸರಿಯೇ ಎನಿಸುವದು.

ನಾನು ಒಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೇ. ಅಂದರೆ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಯಮಬದ್ಧತೆಯ ಈ ಕಂಪನವು ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸುವದು – ಅದು ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದರ ಕಾರಣಗಳಿಗೂ ಏನೇನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ, ಇದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾತ್ರ – ನಾನು ಇದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಲ ಅನುಭವಿಸಿರುವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 10/190

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ರೋಗಯುಕ್ತನಾಗಿರುವವನು ಅಥವಾ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವವನನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ; ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋರವರು ಈ ಸುಪ್ರಮಾನಸ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಾಗ – ಅವರು ಈ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ, ಭೌತಿಕ ಅಥವಾ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕವಾದುದಕ್ಕೂ – ಅವರು ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಉನ್ನತ ಶ್ರೇಣಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಈ ಸುಪ್ರಮಾನಸ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ತಕ್ಷಣವೇ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಅಥವಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸಹಜ ಸಮರಸಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಅದು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂದರೆ, ಅದು ಗುಣಪಡಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಉಪಶಮನವು ಯಾವುದೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಪಡೆದುದಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ತೃಪ್ತಿಕರವೂ ಆಗಿರುವದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 10/159 **– ಶ್ರೀಮಾತೆ**

ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಾದದೊಡನೆ ಸಾಮಂಜಸ್ಯ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಸಾಧಾರಣ ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಹಲವಾರು ಜನ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿಯೇ, ಅವರು ರಚಿತವಾಗಿರುವಂತೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದೊಡಗೂಡಿರುವರು, ಅದೇ ಲಯಬದ್ಧತೆಯೊಂದಿಗೆ

ತಾವು ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿರುವರೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಮತ್ತು ಈ ಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತಸದಿಂದಿರುವರು, ತಾವು ಮಾಡುವದರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಫಲರಾಗುವರು, ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳು ಮತ್ತು ದುರಂತಗಳಿಂದ ಅವರು ದೂರ ಸರಿಯುವರು, ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವರು ಜೀವನ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಲಯಬದ್ಧತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಇರುವರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅನುಗ್ರಹದ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿರುವ ದಿವ್ಯ ಚೇತನದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರುವ ದಿನಗಳು ಸಹ ಇರುವವು. ನಂತರ ಎಲ್ಲವೂ ವರ್ಣಪೂರಿತವಾಗಿರುವವು ಅಂದರೆ ಈ ಸಾನಿಧ್ಯದ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿರುವವು ನಿನಗೆ ಮಂಕಾಗಿ, ಆಸಕ್ತಿರಹಿತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು ಈಗ ಆಕರ್ಷಕ, ಸುಮಧುರ, ಬೋಧನಾಭರಿತವಾಗುವವು – ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಕಂಪಿಸತೊಡಗುವವು, ಭರವಸೆ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವವು. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಾಗ, ನಾವು ಶಕ್ತಿಭರಿತರಾಗುವವು, ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗುವೆವು, ಹೆಚ್ಚು ಸಂತಸಭರಿತರಾಗುವವು, ಚೈತನ್ಯಯುಕ್ತರಾಗುವೆವು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವು ಗೋಚರಿಸುವದು. ವಸ್ತುಗಳು ಹಾಗೇಕೆ ಇವೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವದು ಮತ್ತು ಸಹಜ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಾಗವಹಿಸುವೆವು. ...

ಈಗ, ತನ್ನ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಚೇತನಾಭರಿತರಾಗಿ ಜೊತೆಗೂಡಿದರೆ, ಆತನು ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿ, ಆಂತರಿಕ ಸಂತಸ, ಶಕ್ತಿ, ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಸಹಚರನಾಗಿ ಇರಬಹುದು. "ಅದು" ಆತನ ಜೊತೆಗಿದ್ದಾಗ, ಅದನ್ನು ಆತನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಕಾಣತೊಡಗಿದಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ ಅದು ಗೋಚರಿಸಿದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು ತಮ್ಮ ನೈಜ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆಯುವವು.

ಅದು ಯಾವುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ?... ಒಂದು ಆಂತರಿಕ ಲಯಬದ್ಧತೆ. ಬಹುಶಃ ಒಂದು ಅನುಗ್ರಹ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಮೀರಿದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅದು ಆಧರಿಸಿದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/304–05 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಲಯಬದ್ಧತೆ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಗೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಲನೆಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಿತ ಕಾಲಾವಧಿಯು ಇದೆ; ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕಾಲಾವಧಿಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಲಯಬದ್ಧತೆಯ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗುವದು. ಅದೇ ಅದರ ಸ್ವಂತ ಲಯಬದ್ಧತೆ.

ನೋಡು, ಅವುಗಳ ಬಾಹ್ಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ, ಮಾನವರು ಕಾಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಅಚಿಂತಿತವಾಗಿ ಸಂವತ್ಸರಗಳು, ಮಾಸಗಳು, ವಾರಗಳು, ದಿನಗಳು, ಗಂಟೆಗಳು, ನಿಮಿಷಗಳು, ಸೆಕೆಂಡುಗಳು... ಮುಂತಾದವಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಅವಿಚಾರಿತ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಮಾನವನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಅದು ಹೊಂದಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ವಿಶ್ವಾತೀತ ಚಲನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿತವಾಗಿದೆ... ಆದಷ್ಟೂ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಲೇ, ಇದೇ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ನಾವು ಜನ್ಮದಿನವನ್ನು ಸಂಭ್ರಮಿಸುವೆವು, ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಲಯಬದ್ಧತೆಯು ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆತನ ಜನನವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಸದೃಶವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯು ಅದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುವದು.

ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಚಲನೆಗಳು – ನೀನು ಅವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಲಯಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ಅರಿವಾಗುವದು...

ಮತ್ತು ಇದೆಲ್ಲಾ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಲಯಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದು, ಸರಿ, ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಜಟಿಲವಾದ ಲಯಗಳ ಜಾಲ ಬಂಧಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವದು: ಇದರಿಂದ ನಾವೀಗ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರತಿಫಲಗಳು ಉಂಟಾಗುವವು; ಅಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವದು – ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿದೆ, ಅದು ತುಂಬಾ ಜಟಿಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 7/332–333 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಭೌತಿಕ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳದೆ ಇರುವ ಒಂದು ಲಯಬದ್ಧತೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಆ ಲಯಬದ್ಧತೆಯಿಂದ ವಸ್ತುಗಳು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 30/283 – ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತರಾಳದ ಏಕತ್ವ

ಒಂದು ಸತ್ಯದ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲವೂ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅದರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತತೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದೇ ಸಾಮರಸ್ಯ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 29/278

... ಅದರ ಅಜ್ಞಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಿಂತನೆ, ಬಲ, ವಿಭಿನ್ನ ಚೇತನ, ಜೀವಂತ ಸತ್ತೆ ಇತರವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಘರ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವವು ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವ–ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಮೂಲಕ ಜೀವಿಸಲು, ವೃದ್ಧಿಸಲು ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವದು. ಆದರೆ ಇತರ ಅಸ್ತಿತ್ವದೊಂದಿಗಿನ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಂತರಾಳದ ಆಗಂತಕ ಏಕತ್ವವೊಂದು ಇದೆ. ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೂಪದ ಸಾಮರಸ್ಯ, ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬನೆ, ಅಸಾಂಗತ್ಯಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಜೊತೆಗೂಡುವಿಕೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ನಾವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವದು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 21/299

ಆತ್ಮದ ಸಹಜ ನಿಯಮವೇ ಸಾಮರಸ್ಯ. ವಿವಿಧತೆಯಲ್ಲಿನ ಏಕತೆ, ಏಕತ್ವದ ಹಲವಾರು ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಪರಿಣಾಮವೇ ಅನೇಕತೆಯಲ್ಲಿನ ಏಕತೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ನಿಯಮ. ಸಾಮರಸ್ಯವು ಪರಿಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಖಾಲಿಯಾಗಿರುವ ಏಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಜಾಗವನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಇರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಮರಸಗೊಳಿಸಲು ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ–ವಾಗಿರುವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆಯಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ವಿಭಿನ್ನತೆಗಳು ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸಾಮರಸ್ಯದ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಐಕ್ಯತೆಯ ಅಪ್ರಯತ್ನಿಕ

ಅಭಿವ್ಯಕ್ತತೆಯಾಗಿ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವೈಶ್ವಿಕ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವದು. ನೇರವಾದ ಸಂಪರ್ಕ ಮತ್ತು ವಿನಿಮಯದ ಮೂಲಕ ಬೇರೆ ಚೇತನದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವ ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬಿತವಾದ ಚೇತನವು ಇದೆಯೆಂದು ಈ ಅಸಂಕಲ್ಪಿತ ವ್ಯಕ್ತತೆಯು ಭಾವಿಸಿರುತ್ತದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 22/1077 – ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ತೋರ್ಕೆ

ಯಾವಾಗಲೂ ಸಮರಸವಾದುದಾಗಿದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಅಥವಾ ವಿಶ್ವ. ಹಾಗಿರದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಚೂರು ಚೂರಾಗಿ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಭಾಗಶಃ ಅಥವಾ ಅಧಿಕ ಸ್ವರ ವಿಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಸಂಗೀತದ ಸಮರಸಗಳಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಶ್ವವು (ಭೌತ ಪ್ರಪಂಚ) ಅದರ ವಿಭಿನ್ನ ಘಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಒಡಗೂಡಿದೆ – ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಘಟಕಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಕಾಪಾಡುವ ದಿವ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಅದನ್ನು ನೋಡುವವರಿಗೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಸಮರಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ವಿಕಸನದ ಸಾಮರಸ್ಯವಾಗಿದೆ – ಅಂದರೆ, ಇನ್ನೂ ತಲುಪದಿರುವ ಗುರಿಯ ಕಡೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವದು. ಧ್ಯೇಯದ ತಲುಪುವಿಕೆಯನ್ನು ಶೀಘ್ರಗೊಳಿಸುವದೇ ನಮ್ಮ ಯೋಗದ ಗುರಿ. ಅದನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ, ವಿರೋಧಗಳ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿರುವ ಈಗಿನ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಜಾಗವನ್ನು ಸಮರಸಗಳ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಆಕ್ರಮಿಸುವದು. ವಸ್ತುಗಳ ಈಗಿನ ಗೋಚರಿಸುವಿಕೆಗೆ ಇದೇ ವಿವರಣೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 30/282–83 – ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂಘರ್ಷ ಮತ್ತು ಮಿಶ್ರಣದ ಮೂಲಕ ತರಲಾಗಿರುವ ಅಸಾಂಗತ್ಯಗಳ ಸಮರಸವಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಚೇತನದ ಸಾಮರಸ್ಯ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 30/282 – ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಸರಳ, ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಗಂಭೀರವಾದ, ಶಕ್ತಿಭರಿತ ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಕ.

(ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನೀಡಿದ ಹೂವಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿವರಣೆ)

ಸಸ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನದ ಹೆಸರು: Hibiscus rosa-sinensis

ಮಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ ಒಂದೊಂದು ಹೂಗಳು. ಉಜ್ವಲವಾದ ಸ್ವರ್ಣ ಹಳದಿ ಅಥವಾ ತಿಳಿ ಹಳದಿ ದಳಗಳು. ಅವು ತೆರೆ ತೆರೆಯಾಗಿರುವವು ಅಥವಾ ಸಮತಟ್ಟಾಗಿರುವವು, ಗುಲಾಬಿ ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ನಸುಗೆಂಪು ಅಥವಾ ಆಳವಾದ ಕೆಂಪು ಅಥವಾ ನಸು ಕಿತ್ತಳೆ ಬಣ್ಣದ ಮಧ್ಯ ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದು.

ಎಲ್ಲಾ ಘರ್ಷಣೆಗಳ ಹಿಂದಿನ ಸಾಮರಸ್ಯ

... ಪ್ರಪಂಚದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವಿವೇಚಿತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನಾವು ವೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ, ನೇರ ವಿರೋಧವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವದು.

ಸಾಮರಸ್ಯದ ಮೂಲಭೂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು. ಪರಿಹರಿಸಿರದ ವಿರೋಧದ ಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಕಂಡುಹಿಡಿಯದ ಅಥವಾ ಒಗ್ಗೂಡುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿರದ ಕೌಶಲಗಳಿಂದ ಅವು ಉದ್ಭವಿಸುವವು. ಉಳಿದವುಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಣಿ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿರುವ ಭಾಗಗಳು ಪರಿಹರಿಸಿರದ

ಸಂಘರ್ಷಗಳೊಂದಿಗೆ ತೃಪ್ತವಾಗಿರುವವು. ಆದರೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆತನ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಭಾಗಗಳು ಸಹ ಸಾಧಾರಣ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಂದ ಎರಡು ವಿಧದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕಾಣದಂತೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ. ಅಥವಾ ಒಂದು ಒರಟಾದ, ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಕರವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶರಹಿತ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಅರಸುತ್ತಿರುವುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಭೌತವು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಗೋಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಗ್ರಹಿಸುವಿಕೆಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ. ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ ಗೋಚರಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆಯು ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಅಥವಾ ಗೋಚರಿಸುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಅಧಿಕವಾದರೆ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ವಿರೋಧವು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದರೆ, ಪ್ರೇರಣೆಯ ಸಹ ಅಧಿಕ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗುವದು ಮತ್ತು ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಸಿಗುವ ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ಅಪಾರವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶ್ರೇಣಿಯ ಕಡೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವದು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 21/45 – ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಗಳನ್ನು
ದಿವ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಗೂಡುವುದರಿಂದ
ಮತ್ತು ದಿವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ
ದೃಢಪಡಿಸಬಹುದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/184 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯ

... ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣದ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇತರರೊಂದಿಗಿನ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಬಾರದು. ಆದರೆ ದಿವ್ಯ

ಚೇತನ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಗೂಡುವದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ದಿವ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತರರನ್ನು ಸಹ ಅನುಭವಿಸಿದಾಗ ನೈಜ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಆಗಮಿಸುವದು. ಅದುವರೆವಿಗೂ ಏನಿರಬಹುದೆಂದರೆ ಸದಾಶಯ ಮತ್ತು ಒಂದೇ ದಿವ್ಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಭಾವದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ಏಕತ್ವ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಮಕ್ಕಳೆಂಬ ಭಾವನೆ... ಚೈತ್ಯ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತಳಹದಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ನೈಜ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 31/310–11

ಕೆಲಸದೊಳಗಡೆಗೆ ಜನರು ತಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರ, ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಭಾವನೆಗಳು (ಪ್ರಿಯವಾದವು ಮತ್ತು ಅಪ್ರಿಯವಾದವು) ಅವರ ಘನತೆಯ ಭಾವ ಅಥವಾ ಅವರ ಅನುಕೂಲ, ಹೆಮ್ಮೆ, ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಭಾವ, ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತರುವದರಿಂದ ದೋಷಗಳು ಸಂಭವಿಸುವವು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ಸೇರಿದುದಾಗಿದೆ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವದೇ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಹಾದಿಯಾಗಿದೆ – ನಿನ್ನದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇತರರ ಕೆಲಸವೂ ಸಹ – ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು. ಬಾಹ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ತರಲು ಸಾಕಾಗುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅವಶ್ಯಕವಾದುದಾಗಿದೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಬಾಹ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಆಂತರಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಇರಲೇಬೇಕು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಘರ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಗಳು ಇರುವವು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 32/446

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನೀವು ಬರೆದಿರುವಿರಿ "ಬಾಹ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ತರಲಾಗುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ... ಆಂತರಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಇರಲೇಬೇಕು..." ಆ ಆಂತರಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯ ಎಂದರೆ ಏನು?

ಉತ್ತರ: ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಗೂಡುವಿಕೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 32/433 – ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ನೈಜ–ಸಾಮಂಜಸ್ಯ ಸಾಧಿಸುವ ರಹಸ್ಯ

– ಅನು: ನಾಗಜ್ಯೋತಿ ಮಾನ್ವಿ

ಕೇವಲ ವಿಶ್ರಾಂತಿ, ವಿವೃತ್ತಿ, ಉದಾಸೀನತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಆನಂದ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಯೋಗವು ನಿವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆಸೆ, ಗುಣ ಮತ್ತು ನಿರ್ಗುಣಗಳ ನಡುವೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆನಂದ, ತಪಸ್ಸು, ಜ್ಞಾನ, ಪ್ರೇಮ, ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅನಂತವಾಗಿದೆ, ಅಹಂರಹಿತ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅದು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಮತ್ತೂ ತೀವ್ರವಾದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು. ಈ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸಾಧನೆ ಅಥವಾ ಅದರ ವಿಫಲತೆಯು ಮೇಲೆಯೇ ಯೋಗದ ಯಶಸ್ಸು ಅಥವಾ ವಿಫಲತೆಯೂ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 10/173–74

ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸತ್ಯವಿದೆ. ಆ ಸತ್ಯವು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯದ ಒಡನೆ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ನಿರ್ವಾಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತ್ಯವಿದೆ.– ನಿರ್ವಾಣವೆಂದರೆ, ಚೈತನ್ಯದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಸ್ವಯಂಭೂ ಆಗಿ ತನ್ನಲ್ಲೇ ತಾನಿರಬಹುದು, ಅಲ್ಲಿ ಜಗವಿರಲಿ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ಅದೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರಲಿ ಅಥವಾ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರಲಿ, ಭಕ್ತ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಾಗಿ ಹೃದಯದ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ದೈವೀ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ದೈವೀ ಆನಂದದ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ತಪಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿದೆ, ಅದು ಚೈತನ್ಯವು ಹೊಂದಿರುವ ತನ್ನ ಉಪಕರಣಗಳ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕವಿಯು ಒಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಸತ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಚೈತನ್ಯವು ಸೌಂದರ್ಯದ ಮೂಲಕ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಒಬ್ಬನ ಮಾನಸಿಕ ದೃಢೀಕರಣದ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸತ್ಯವಿದೆ; ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅನುಮಾನಪಡುವವನ ಹಿಂದೆಯೂ ಒಂದು ಸತ್ಯವಿದೆ. ರಸೆಲ್‌ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಿತ ಅಸತ್ಯದ ರೂಪಗಳ ನಿರಾಕರಣೆಯ ಸತ್ಯವಿದೆ. ಎರಡು

ಪ್ರಾಣಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳ ಹಿಂದೆಯೂ ಒಂದು ಸತ್ಯವಿದೆ. ಅಂತರಂಗ ಮತ್ತು ಬಹಿರಂಗದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸತ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ದೈವತ್ವದಿಂದ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಈ ಸಾಮರಸ್ಯದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ತಳಹದಿಯನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಯೋಗದ ನೆಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಬಹಿರಂಗದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಚೈತ್ಯ ಪುರುಷನ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರದ ಮೂಲಕ ದೃಷ್ಟಿಸಿ, ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸತ್ಯವಿದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಮರಸ್ಯದ ರಹಸ್ಯವಿದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 29/456–57

ಮನಸ್ಸು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹಾಗು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವ ಮಾನಸಿಕರಣಗೊಂಡ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಡೀ ಸತ್ತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಡುವೆ ಸಮಗ್ರ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಳ ಸ್ತರದ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡ ಸಾಮರಸ್ಯವು ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವು ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಉಳಿದವುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವೇ ಅಂತಿಮವಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಅಂಶದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವಿರುವದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಭಾಗಶಃ ಸಾಮರಸ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದು, ಉಳಿದುದೆಲ್ಲವೂ ಭಾಗಶಃ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಸಮತೋಲನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಥವಾ ಸಮತೋಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಹಂತವಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುವ ಆಡಳಿತದ ಕೊರತೆಯಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಸಮತೋಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ನಿಜವಾದ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಹುಡುಕುವದು ನಿಜವಾದ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೂ ಅಂತಿವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ

ಕೇಂದ್ರ ಸತ್ತೆಯು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಸತ್ತೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿಂದೆಯೇ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ಬಹುತೇಕ ಮಾನವರ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ರಹಸ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ, ಇದನ್ನು ಹೀಗೂ ಹೇಳಬಹುದು–ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ರಾಜನಾಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಆಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಇಡೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವೆಲ್ಲರ ನಿರ್ಧಾರಗಳಿಗೆ ಮೌನ–ಸಮ್ಮತಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಮೌನ ಏನೋ ಹೇಳಿದರೂ, ಅವರು ಈತನ ಮಾತನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೇ ತಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಚೈತ್ಯ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಆತ್ಮ–ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮುಂದೆ ತಂದು ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಇದು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ.; ಇದು ಸಾಕಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗಿ ಅಂತರಂಗದ ಸತ್ತೆಯು ಬಹುರಂಗದ ಮೇಲೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಹೇರಿದಾಗ, ಆತ್ಮವು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಆಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ರಾಜನು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ, ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 22/933 – ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿ–ಗತಿಗಳು

(ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ನನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ)

ನಾನು *ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವದಿಲ್ಲ!* ಮತ್ತು ನಾನು ಯಾರ ಪರವಾಗಿಯೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ನಾನು ನೋಡುವ ರೀತಿ ಒಂದು ತರಹ ಬೇರೆಯದೇ ಆಗಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲ ಜೀವನ, ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಾನಸಿಕತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು, ಅದೊಂದು ಕಂಪನಗಳ ರಾಶಿಯಾಗಿದೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಬಾರಿ ಅಸತ್ಯ, ಅಜ್ಞಾನ, ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ಕಂಪನಗಳಾಗಿವೆ. ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉನ್ನತ ಸ್ತರದಿಂದ ಬರುವ ಕಂಪನಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ಪ್ರತಿರೋಧದ ಮಧ್ಯೆಯೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕಾರ್ಯಗೈಯುತ್ತವೆ.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ, ಪ್ರಜ್ಞೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಿಲುವು ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಗಳು ನಿಜವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲದೇ ಭ್ರಮಾಧೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲೇ ಇರುವ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೊಂದಲವು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಂಪನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ಅಸಾಮರಸ್ಯದ ಪರ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೇ ಅಂಟಿಕೊಂಟಿರುತ್ತಾರೆಯೋ, ಅವರಿಗೆ ಹೊಡೆತದ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತೆ ಎನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ.

ಸತ್ಯವೆಂದರೆ, ನಿನ್ನ ಸಹಜ–ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಸತ್ಯದ ಪರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಸರಿ, ಅವರು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಟಿರುತ್ತಾರೂ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಆರೋಪಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 17/238 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಮತೋಲನ

ವಸ್ತುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ತದನಂತರವೇ ನನಗೆ 'ಗುಹ್ಯ ವಿದ್ಯೆ'ಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆನು... ಮತ್ತು ಅವರು ಆಗ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಈ ವಿಶ್ವವು ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸ್ಥಿರವಾದ ಸಮತೋಲವಲ್ಲ; ಅದು ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಸಮತೋಲನ, ಅಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ವಸ್ತುವೂ ತನ್ನ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಂಪನ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಲನೆಯೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವದು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಆಳಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೂಪ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಟುವಟಿಕೆಯೂ, ಪ್ರತಿ ವಸ್ತುವೂ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವದರತ್ತ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ದಿನಾಲೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದಲ್ಲ. ವಸ್ತುಗಳು ತನ್ನ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ. ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನವು ಕೇವಲ ಸ್ಥಳದ ಸ್ಥಾನ

ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನ, ಲೋಕಗಳು, ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಹ ನಿಖರವಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವದು. ಹೀಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ತರವಾದುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮದವರೆಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ವಸ್ತುವು ತನ್ನ ನಿಖರವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ, ಇಡೀ ಪೂರ್ಣವು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿ "ಪರಾತ್ಪರ"ನನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಈ ಸೃಷ್ಟಿ, ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ, ದೈವೀ ಜಗತ್ತಿನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ– ಯಾವುದನ್ನು ಅವರು ಅತಿಮಾನಸ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ– ಅದು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಮತೋಲನವು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 10/106–07 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

– ಅನು: ಶ್ರೀ ಕಿಶೋರಕುಮಾರ ಕಾಸಾರ, ಕಲಬುರ್ಗಿ

"ದಿವ್ಯತೆಯ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ."

ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಯಾರನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದು ಆ ದಿವ್ಯತೆಗೆ ಮಾತ್ರ. ಆ ದಿವ್ಯತೆಯು ಕರುಣಿಸುವ ಅನುಗ್ರಹವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಮರ್ತ್ಯವನ್ನು ಔನ್ನತ್ಯದೆಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ನಿಬಂಧನೆಯಿರದೆ ಅನುಗ್ರಹವಾದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು, 'ಅದು ದಿವ್ಯತೆಯ ಕರುಣೆಯೇ ಆಗಿದೆ' ಎಂದು ನಂಬಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾವು ದಿವ್ಯತೆಗೆ ಏನನ್ನು ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಸಹ ಆ ದಿವ್ಯತೆಗೇ ವಹಿಸಿಬಿಡಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 15/51 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಬೇಡಿಕೆ

ನಮ್ಮ ಮನ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ನಡೆಗಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಬದುಕು ಮತ್ತು ಸುತ್ತಣ

ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯವು ತುಂಬಿ ತುಳುಕಲಿ ಎಂಬುದೇ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯದ ಅವಿರ್ಭಾವ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ.

– ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು, ಶ್ರೀಮಾತೆ, ಪು. 31

ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರ, ಸಮಯ, ವಾತಾವರಣ, ಬದುಕುವ ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಮನೋಭಾವನೆಗಳು ಕೀಳರಿಮೆ, ಒರಟು, ಅಹಮಿಕೆ ಹಾಗೂ ಕ್ಷುದ್ರತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಅವಿರ್ಭಾವವಾಗುವದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ, ಅಂತಹ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಬಂದರೂ ಸಹ ಬಹು ಕಾಲ ಅದು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಾನಿಧ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸೌಂದರ್ಯವು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಆ ಸ್ಥಾನವು ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವೆಂದರೆ ಅದು ಬಾಹ್ಯದ ಮನೆ ಅಥವಾ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳಿಂದಾದ ಸ್ಥಾನವಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಸುಂದರವೂ, ಕರುಣಾಶೀಲವೂ, ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಸ್ವಾರ್ಥವಾದ ನಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯದ ಮನೋಭಾವನೆಯಾಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರೇಮವು ಸದಾ ಕಾಲ ನಮ್ಮ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಲು ಬಯಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವನೆಯು ಕೀಳರಿಮೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋದಾಗ, ಆ ಪ್ರೇಮವು ಬಹು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ: "ಪ್ರೇಮವು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತದೆ." ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡರೂ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅದು ತನ್ನ ಅವಿರ್ಭಾವದ ಕುರಿತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತದೆ. ಹಲವರು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಪ್ರೇಮವು ಬಹು ಕಾಲ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ದೂರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅವರು ಮಾಡುವ ತಪ್ಪುಗಳೇ ಮೂಲಕಾರಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಂದ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ತೀರಾ ಕೀಳರಿಮೆಯ, ನಿಕೃಷ್ಟವಾದ, ಅಶ್ಲೀಲವಾದ, ಘೋರತರವಾದ, ಸ್ವಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಕಲುಷಿತವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವಂತೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಘಾಸಿಗೊಳಗಾದ ಪ್ರೇಮವು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಲಾಗದೇ ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೊರೆದು ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರೇಮವನ್ನು

ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ದೂರು ನೀಡುವ ಜನರು, 'ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಾವಧಿಯವರೆಗಾದರೂ ಆ ಪ್ರೇಮವು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ' ಎಂದು ಅದರ ಕುರಿತಾಗಿ ಬಹು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/402

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕುರಿತು, "ಬಡತನವು ಆಕೆಯ ಆಗಮನವನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಹೌದು ಬಡತನದಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಕಾರಣ್ಯವಿಲ್ಲದ, ಆಂತರಿಕ ಬಡತನದ, ಶುಷ್ಕವಾದ, ತಣ್ಣನೆಯ, ಅಥವಾ ಮುದುಡಿಕೊಂಡ ಮನೋಭಾವನೆಯು ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಆಗಮನವನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಡತನ–ಸಿರಿತನವೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೇವಲ ಹಣದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳಿರುವದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಧನಿಕನು ಬಡ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಓರ್ವ ನಿರ್ಗತಿಕನು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು.

ಯಾರು ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾರು ಶಕ್ತಿ–ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾರಲ್ಲಿ ಉದಾರ ಭಾವನೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರೇ ನಿಜವಾದ ನಿರ್ಗತಿಕ. ಅವನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಧನವಿದ್ದರೂ ಆತ ದುಃಖಿಯೂ, ಅಸಂತುಷ್ಟನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾರು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಮುದುಡಿಕೊಂಡ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೋ, ಯಾರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೋ, ಯಾರು ಜಗತ್ತನ್ನು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೋ ಅಂತವರು ಸದಾ ದುಃಖದಲ್ಲೇ ಬದುಕುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವೆಂಬಂತೆ ಯಾರು ಉದಾರವಾದಿ–ಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೋ, ಯಾರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತಿರುತ್ತಾನೋ ಅವನೇ ನಿಜವಾದ ಸಿರಿವಂತ. ದುಃಖವು ಎಂದಿಗೂ ಅವನನ್ನು ಬಾಧಿಸುವದಿಲ್ಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/403–04 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಹಣದ ಮೇಲಿನ ಭಾವನೆ

ಈಗಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಹಣವು ಜಾಗತಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುವ ಬಾಹ್ಯ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಾಣಮಯ ಮತ್ತು ಅನ್ನಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಹಾಗೂ ಮರ್ತ್ಯದ ಬಾಹ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಆದರೆ, ಇದರ ಮೂಲವು ಆ ದಿವ್ಯತೆಯೇ ಆಗಿದ್ದು, ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಆ ದಿವ್ಯತೆಯಿಂದಲೇ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮರ್ತ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಆ ದಿವ್ಯತೆಯೇ ಈ ಮರ್ತ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದ್ರವ್ಯದಂತೆ ಈ ಹಣಕ್ಕೂ ಅದರದ್ದೇ ಆದ ರೂಪುರೇಷೆಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ, ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಹಣವು ತೀರಾ ನಿಕೃಷ್ಟವಾದ, ಅಜ್ಞಾನಯುತವಾದ, ಅಹಮಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರಭುತ್ವದಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ಅಸುರೀ ಶಕ್ತಿಗಳ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ವಿಕೃತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಬಹುದು. ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವ ಅಥವಾ ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಜನರು ಬರುಬರುತ್ತಾ ಆ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸುಳಿಯೊಳಗೆ ಬಂಧಿತರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಅಸುರೀ ಶಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಈ ಸಂಪತ್ತಿನ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ತೊರೆದ ಕೆಲವಾರು ಜನರು ಮಾತ್ರ ಆ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ವೈರಾಗ್ಯ ಅಥವಾ ಪರಿವ್ರಾಜಕತ್ವವು ಮೊದಲು ಸಂಪತ್ತಿನ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ತೊರೆದು ಬಂಧನ ವಿಮುಕ್ತಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಹಣ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವರ್ಜಿಸಿ ಬಡತನದಲ್ಲೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಕೂಡ ಅವರ ತಪ್ಪು ನಿರ್ಧಾರವೇ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಪತ್ತು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯತೆಯಿಂದ ಬಂದ ಅಂಶವೇ ಆಗಿದೆ. ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅಸುರೀ ಶಕ್ತಿಗಳ ಒಡೆಯತನದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುವದರಿಂದ ಆ ಸಂಪತ್ತು ಕಾಲಾಂತರದವರೆಗೂ ಆ ಅಸುರೀ ಶಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲೇ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮರಳಿ ದಿವ್ಯತೆಯೆಡೆಗೆ ಏರಿಸಬೇಕಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಆ ದಿವ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸುಪ್ರಮಾನಸವೇ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ.

ಹಣವು ಒದಗಿಸುವ ದ್ರವ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಅದು ಕರುಣಿಸುವ ಸಾಧನಗಳೆಡೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ನೋಡುವ ತಾಪಸ ಮನೋಭಾವನೆಯು ಸರಿಯಲ್ಲ; ಅದೇ ರೀತಿ ರಾಜಸಿಕ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಹಣದೆಡೆಗೆ ಒಲಿದು ಅದರ ದಾಸ್ಯದಲ್ಲೇ ಬದುಕನ್ನು ಕ್ಲೇಷಮಯವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಬದಲಿಗೆ ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗೆದ್ದು ಅದನ್ನು ಮರಳಿ ದಿವ್ಯಮಾತೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು ಆ ದಿವ್ಯತೆಯ ಒಡೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ಅದರ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಗಳೇ ಹೊರತು ಅವರೇ ಆ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮಾಲೀಕರಲ್ಲ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 32/10 – ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಸಂಪತ್ತಿನ ಶಕ್ತಿ

ಸಂಪತ್ತು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನೀಗಾಗಲೇ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಶಕ್ತಿಯ ಒಂದು ರೂಪವಾದ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಪತ್ತೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮರ್ತ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದ್ರವ್ಯಗಳು ಈ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ಸ್ವತಂತ್ರಯುತವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಶಕ್ತಿಯ ಒಂದು ರೂಪವೇ ಆದ ಈ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಳಸುವ ರೀತಿಯು, ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೈಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ನಾನು ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಕೈಗಳೇ ಈ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಆ ಕೈಗಳಿಗೆ ಈ ಮರ್ತ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೇಕು ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಜ್ಞಾನವು ಜೊತೆಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಇದರ ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಡೆಸುವ ಜನರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಅವರು ಆ ದಿವ್ಯತೆಯ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಕೃಪೆಯನ್ನು ಈ ಮರ್ತ್ಯ ವಲಯಕ್ಕಿಳಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು

ಈ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಶಾಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದ್ದ ಧನ–ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಮರುಕ್ಷಣವೇ ವರವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಉನ್ನತಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ವಿಚಾರಗಳು ನಿಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕೃಷ್ಟವಾದ ವಿಚಾರಗಳು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಗುಣ ಸ್ವಭಾವವನ್ನುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತೀರಾ ಉತ್ತಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸದ್ಗುಣಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ಉನ್ನತವಾದ ಅಂಶವು ಎಂದಿಗೂ ಕೀಳಾಗಿ ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ಸಂದಿಗ್ಧಗಳು ಪರಿಣಮಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು ನಿರ್ಧರಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ವರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯ ರೂಪವು ಮತ್ತೂ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನಾಗರಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅದುವೇ ನಮಗೆ ಶಾಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲಕ್ಕೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ಥಾನ, ಕಾರ್ಯವಿಧಾನ ಮತ್ತು ಗುಣಗಳಿವೆ. ಅದನ್ನು ಬಳಸಬಹುದಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತಮ ಫಲವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಅದನ್ನು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಬಳಸಿದಾಗ ಅದು ನೀಡುವ ಪರಿಣಾಮವು ಗೊಂದಲ ಮತ್ತು ಅರಾಜಕತೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಸಂದಿಗ್ಧತೆಯನ್ನು ತಂದಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಅದು ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಬಳಸದೇ, ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಬಳಸುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಇಂದು ಅದರಿಂದ ಸಂಭವಿಸುವ ಅವಗಢಗಳು ಅಶಾಂತಿ, ಅರಾಜಕತೆ, ದುಃಖ, ಕ್ಷಾಮ, ರೋಗ, ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಸಮತೋಲನಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡುತ್ತಿದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 7/55–56 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಚೈತ್ಯಾತ್ಮನ ಪ್ರೇಮ

ಮರ್ತ್ಯ ಪ್ರೇಮದ ಮೂಲಕ ದಿವ್ಯತೆಯ ಪ್ರೇಮವು ನೀಡುವ ಆನಂದವನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಆ ದಿವ್ಯತೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆನಂತರ ಆ ದಿವ್ಯ ಪ್ರೇಮವು ನೀಡುವ ಆನಂದವು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಇಳಿದುಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ದೂರವಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/130

ಮರ್ತ್ಯ ಪ್ರೇಮವು ಕ್ಷಣಿಕವಾದರೆ, ದಿವ್ಯ ಪ್ರೇಮವು ಅಮರ ಚಿರಂತನ. ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಸೋಲುವದಿಲ್ಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/119 – ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಚೈತ್ಯ ಪ್ರೇಮವು ಪರಮ ಪವಿತ್ರವೂ, ಅಹಮಿಕೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ್ದೂ, ಸಮರ್ಪಣಾ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಅದು ಈಗ ಮರ್ತ್ಯ ವಲಯದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಕಷ್ಟ–ದುಃಖಗಳ ಸಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದೆ. ಆದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವೆಂಬಂತೆ ದಿವ್ಯ ಪ್ರೇಮವು ಬಹು ವಿಶಾಲವಾದದ್ದೂ, ಪ್ರಕಾಶಯುತವಾದದ್ದೂ, ಆನಂದಯುತವಾದದ್ದೂ ಆಗಿದೆ.

*

ಯಾವ ಪ್ರೇಮವು ಆಸೆ–ಬಯಕೆಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿರುತ್ತದೆಯೋ, ಯಾವ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಣಾ ಮನೋಭಾವನೆಯು ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅದುವೇ ಚೈತ್ಯ ಪ್ರೇಮ.

ಚೈತ್ಯ ಪ್ರೇಮವು ಸಂಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿ ನೀಡುವ ಪ್ರೇಮವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಪ್ರಾಣಮಯದ ಪ್ರೇಮವನ್ನೂ ಸಹ ಉಚ್ಚತರವೂ, ಸೌಂದರ್ಯಯುತವೂ ಆಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 29/336 – ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ
‘ಗೀತಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು’

– ಅನುವಾದ: ಜಾನ್ವಿ

45

ಎರಡನೆಯ ಸರಣಿ:

ಅಧ್ಯಾಯ – 7

ಗೀತೆಯ ಪರಮೋಚ್ಚ ಶಬ್ದ (2)

ಗೀತೆಯ ಸಮನ್ವಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನದ ಕಡೆಗೆ ವಾಲುವಾಗ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಗೀತೆಯು ಸ್ವಯಂಭೂ ಆಗಿರುವ ನಿರ್ವಿಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರ್ವಿಕಾರಿಯಾದ ಆತ್ಮ(ಬ್ರಹ್ಮ)ವೇ ಸಮಗ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಬಾಧಿತವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಉಳಿದಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದು; ಆದರೆ ಅದು (ಶುದ್ಧ ಆತ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ) ಯಾವುದೇ ಸಾಪೇಕ್ಷ ಸಂಬಂಧಗಳಿಲ್ಲದ ಶೂನ್ಯದ ತರಹ ಇದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಅದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಕರ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಸಾಕ್ಷಿ ಹಾಗೂ ಸಹಾಯಕ. ಅದು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ಅಥವಾ ನಿರ್ವ್ಯೆಯಕ್ತಿಕ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವಂಥ ಅನುಮಂತಾ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅದು ತಟಸ್ಥ ಭೋಗವನ್ನು ಕೂಡ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವು ಆ ತೆರನಾದ ಶಾಂತ, ಸ್ವಯಂಭೂ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕೂಡ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅನೇಕ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರುವ ಪುರುಷ ಅವಿಕಾರಿ, ಅಬಾಧಿತನಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜೊತೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಸದಾ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಶಾಂತ ಸ್ಥಿತ ನಿಶ್ಚಲ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಆತ್ಮವು ಬ್ರಹ್ಮನ ಒಂದು ಮುಖ ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದು, ಅವನ ಎರಡನೆಯ ಮುಖವಾದ ಚಲನೆ, ಚಟುವಟಿಕೆ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯರೂಪ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವಿಕಾರಿಯಾದ ಪುರುಷನಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲ ವಿಕಾರಗಳಿಗೂ ಅಂದರೆ, ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ರೂಪಾಕಾರಗಳಿಗೂ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ, ಅವುಗಳ ಒಳಗೆ ಅಂತರ್ನಿಹಿತನಾಗಿರುವ

ಅವನು ಮಾನವನಲ್ಲಿರುವ ದೈವತ್ವವೂ ಹೌದು, ಹೃದಯಸ್ಥನಾದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಭುವೂ ಹೌದು, ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಮೂಲ ಕಾರಣವೂ ಹೌದು, ಪ್ರಭುವೂ ಹೌದು. ಅವನು ನಮ್ಮ ಅಂತರ್ಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠ ವಿಚಾರ ಕರ್ತೃವೂ ಹೌದು, ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಪುರುಷ ಕೂಡ ಹೌದು. ಯೋಗಿಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದ ಈಶ್ವರನೇ ಜ್ಞಾನಿಯ ಜಿಜ್ಞಾಸುವಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು. ಅವನೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮ, ಅವನೇ ವಿಶ್ವ ನಿಯಾಮಕ ದೈವ.

ಈ ದೇವತೆ ಅಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳು ನಂಬುವ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಇಷ್ಟ ದೇವತೆಯಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳು ಹೇಳುವ ದೇವರುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ವಿಶ್ವ ದೇವತೆಯ ಆಂಶಿಕ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ರೂಪಗಳಾಗಿವೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಮಗ್ರ ಸತ್ಯದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ರೂಪಗಳೇ ಆ ದೇವರುಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ದೇವತೆಯೇ ನಿಜವಾಗಿ ಏಕೈಕನಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೂ, ಆತ್ಮನೂ, ಸತ್ತೆಯೂ, ಪುರುಷನೂ ಆಗಿದ್ದು ಉಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ದೇವರುಗಳೂ ಇವನ ರೂಪಗಳೇ ಆಗಿವೆ, ಈ ಮೂಲಭೂತ ದೇವತೆಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವ್ಯಕ್ತ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದ್ದು ಸೀಮಿತವಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಫಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ದೇವತೆಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಾಮ ರೂಪವಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಗುಣ ರೂಪದ ಇಷ್ಟ ದೇವತೆಯಲ್ಲ, ಭಕ್ತನು ತಾನಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಸಗುಣ ರೂಪದ ದೇವತೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ನಾಮ ರೂಪಗಳು ಕೇವಲ ಶಕ್ತಿಗಳು, ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕನಾದ ಈಶ್ವರನ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳು, ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರ ಇಷ್ಟ ದೇವತೆಯೂ ಅವನವೇ ರೂಪಗಳು. ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳೂ ಪೂಜಿಸುವ ಭಗವಂತನೆಂದರೆ ಅವನೇ. ಈ ಭಗವಂತ ಅಥವಾ ದೇವತೆ ಅಂದರೆ ನಿರ್ಗುಣ, ನಿರ್ವೈಯಕ್ತಿಕ, ಅನಿರ್ದೇಶ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪ್ರತಿರೂಪ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಅಲ್ಲ. ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿಳಿದು ಬಂದ ಪ್ರಕಟನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ಅತೀತನಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಡೆಗೇ ಇದ್ದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ರೂಪಿಸುವ, ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಈಶ್ವರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೇ ಪರಮೇಶ್ವರ, ಅವನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮ, ಪರಮ ಪ್ರಭು; ಅವನೇ ಪರಮಾತ್ಮ, ಪರಮ ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪ, ತನ್ನ ಇಂಥ ಮೂಲ, ಉಚ್ಚ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಂದಲೇ ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆಳುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ಸ್ವಯಂ ಭ್ರಾಂತನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ,

ಸದಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಅವನ ಕಾರ್ಯವು ಭ್ರಮೆ ಅಥವಾ ಅಸತ್ಯವಲ್ಲ, ಅದು ಅವನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿರಲಿ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿರಲಿ ಅದು ಮಿಥ್ಯೆಯಲ್ಲ. ಮಾಯೆ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಅದು ಅವಿದ್ಯೆ, ನಿಮ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅವಿದ್ಯೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತೃವಲ್ಲ, ಅಭೇಧ್ಯ ಕೇವಲ, ಅದ್ವಿತೀಯ ಭಿತ್ತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ರೂಪ ಕೊಡುವ, ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಕೆಲಸ ಪ್ರಕೃತಿಯದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರ ಕುರುಡು, ಸೀಮಿತ ಕಾರ್ಯವು ಮಾನವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಹಂಕಾರ ತತ್ವದ ಮಧ್ಯ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ, ಮನಃ ಪ್ರಾಣ ಶರೀರಗಳ ಅಸಮರ್ಥ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆಳವಾದ ರಹಸ್ಯ ಕಾರ್ಯ ಅರಿವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವದ ನಿಜವಾದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಯಾರೆಂದರೆ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದೈವೀ ಪ್ರಕೃತಿ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಸಕಲ ಜೀವರಾಶಿಗಳು ಹಾಗೂ ಜಡಾಜಡ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳು ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಪರಮ ಪುರುಷನ ಸಂಭೂತಿಗಳೇ. ಪ್ರಾಣ ಅಥವಾ ಜೀವನವು ಏಕೈಕನಾದ ಭಗವಂತನ ಕ್ರಿಯಾ ಶಕ್ತಿಯ ರೂಪವೇ. ಇಡೀ ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಅನಂತನಾದ ಆ ಏಕೈಕನ ಪ್ರಕಟನೆಯೇ. ಅವನು ಮಾನವರಲ್ಲಿರುವ ದಿವ್ಯ ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪ. ಜೀವನು ಆ ಪುರುಷನ ಹೃದಯ ಕೇಂದ್ರವಿದ್ದಂತೆ. ಅವನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಭು, ಅದರ ಒಡೆಯ, ದೇಶ–ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ನಿಜ ದಿವ್ಯ ದೈವೀ ಪುರುಷನೇ. ಇದು ಅವನ ಇಂದ್ರಿಯ ಗ್ರಾಹ್ಯ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಟನೆಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಮಗ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವಾತೀತ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥೈಕೆಯನ್ನು ಶ್ರುತ ಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯ ಯೋಗವು ತನ್ನ ಸಮನ್ವಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಅಸದೃಶ ಅನುಪಮ ರೀತಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ. ಪರಮೋಚ್ಚ ಪರಮಾತ್ಮನು ಏಕೈಕನೂ, ಅವಿಕಾರಿಯೂ ಅವಿನಾಶಿಯೂ ಆದ ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಅಂತರ್ಗತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನವನು ಈ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾದ ಅವಿಕಾರಿ ಹಾಗೂ ಅವಿನಾಶಿಯಾದ ಆತ್ಮ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಜಾಗೃತನಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಆಂತರಿಕ ನಿರ್ವ್ಯೆಯಕ್ತಿಕ ಆತ್ಮನನ್ನು ಅವನ ಜೊತೆ ಒಂದಾಗಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನಲ್ಲಿಯೂ (ಜೀವಿಯಲ್ಲಿಯೂ) ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಚಾಲಿತಗೊಳಿಸುವವನು,

ನಿಯಂತ್ರಿಸುವವನು ಅವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನೊಳಗಿರುವ ಈ ಪರಮ ದೈವತಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಜಾಗೃತನಾಗಲೇಬೇಕು. ತನ್ನೊಳಗಿನ ಮಹಾದೈವ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಅವಿದ್ಯೆಯ ಎಲ್ಲ ಪರದೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು, ಅದನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಅದರ ಜೊತೆ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಜಾಗೃತನಾಗಲೇಬೇಕು. ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಆ ಹಿರಿದಾದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಜೊತೆಗೆ, ತನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಕಲ್ಪ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರಭುವಾದ ಆ ಮಹಾದೇವನ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದಾಗಿ ಬೆಸೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಂಭೂತಿ ಅಂದರೆ ಭವಿಷ್ಯದ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅವನೇ ಒಡೆಯ; ಅವನ ದೈವತ್ವವೇ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೂಲ ಕಾರಣ; ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಏನು ತೋರುತ್ತದೆಯೋ ಅದರಾಚೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಆ ಪರಮ ದೈವತವೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತ ವಸ್ತುಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ, ಚಲನೆಗೆ, ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಮಾನವನು ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇರುವ ತನ್ನ ಏಕಾತ್ಮತೆಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತನ್ನೊಳಗೆ, ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ತನ್ನನ್ನೇ ಕಾಣುವುದು ಅತಿ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮೌ ಪಮ್ಯೇನ ಸರ್ವತ್ರ (6/32) ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ, ಭಾವಿಸುತ್ತ, ಸಂವೇದಿಸುತ್ತ ಜೀವಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ, ಅಥವಾ ವಿಶ್ವದಾಚೆಗೆ ಏನೆಲ್ಲ ಇದೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲದರ ಮೂಲ, ಆಧಾರ, ಒಡೆಯ ಆ ಪರಮ ದೈವತನೇ, ಅವನೇ ಸಮಸ್ತ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ರೂಪ ತಳೆದಿದ್ದಾನೆ. "ಅಭೂತ್ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ" ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ, ಸಜೀವ–ನಿರ್ಜೀವ, ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲೂ ಆ ಪತಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ಕಾಣಬೇಕು, ಆರಾಧಿಸಬೇಕು, ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ, ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾದಿಯಾಗಿ ಹೂ ಹಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವನೇ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕು. "ವಾಸುದೇವಃ ಸರ್ವಮಿತಿ", ಇಂಥ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ, ದಿವ್ಯ ದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕನಾಗಬೇಕು, ವಿಶ್ವಾತೀತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಜೊತೆ ಒಂದಾಗಬೇಕು. ತಟಸ್ಥ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಬಂಧರಹಿತ ಏಕಾತ್ಮತೆಯು ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಗಳ ಆಚೆಗಿರುವುದು. ಆದರೆ ಈ ವಿಧವಾದ ವಿಶಾಲ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಂತ ಏಕತೆಯು ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯ, ಚಲನೆ, ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು. "ಕಸ್ಮೈದೇವಾಯ ಹವಿಷಾ ವಿಧೇಮ" ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯ ಹಾಗೂ ಇಡೀ

ಜೀವನವನ್ನು ಯಾವ ದೇವರಿಗೆಂದು ನಿವೇದಿಸೋಣ? ಈ ಪರಮ ದೈವತಕ್ಕೇ ನಾವು ನಮ್ಮದೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು. ತಟಸ್ಥವಾದ ಸಂಬಂಧಾತೀತ ಏಕಾತ್ಮತೆಯು ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಉಪಾಸನೆಯ ಆನಂದವನ್ನು ಕೂಡ ಮೀರುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಯು ಈ ಸಮೃದ್ಧ ಸಂಪೂರ್ಣ, ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತ ಐಕ್ಯತೆಯ ಹೃದಯವೂ, ಆತ್ಮವೂ ಆಗಿದೆ. ಪರಮ ದೈವತದ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತರತರಹದ ಸಂಬಂಧಗಳು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುವು. ಅವನೇ ಪಿತೃ, ಮಾತೃ, ಬಂಧು, ಬಳಗ, ಸ್ನೇಹಿತ, ಪ್ರಿಯಕರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಪತ್ತಿಯ ಏಕೈಕ ತಾಣ. ಅವನೇ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಪರಮ ದೈವ, ದಿವ್ಯ ಆತ್ಮ, ಪುರುಷ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಈಶ್ವರ. ಅವನು ತನ್ನೊಳಗೆಯೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಧಾರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾಗಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಗ್ರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಾಗುವುದು, ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದೇ ಮಾನವನ ದಿವ್ಯ ಯೋಗದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ.

ತನ್ನ ಬೋಧನೆಯ ಸಮಗ್ರ ಸತ್ಯವನ್ನು, ತಾನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ತಾನಿದುವರೆಗೆ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿ "ಕೇಳು ಇದು ನನ್ನ ಬೋಧನೆಯ ಶಾರ ಭೂಯ ಏವ ಮಹಾಬಾಹೋ ಶೃಣುಮೇ ಪರಮಂ ವಚಃ" (10.1) ಎಂದು ಒತ್ತು ನೀಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಗೀತೆಯ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಚನ ಯಾವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ನಿಸ್ಸಂದಿಗ್ಧ ಸ್ಪಷ್ಟ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಾದರೆ, ಪರಾತ್ಪರ ಶಾಶ್ವತನ (ದ) ತತ್ವ ಬಗ್ಗೆ ಉನ್ನತವಾದ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಆರಾಧನೆ ಅಂದರೆ ಅವನನ್ನು (ಅದನ್ನು) ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇದೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲ ಮೂಲ ಅವನೇ (ಅದೇ) ಅವನೇ ಸರ್ವಶಕ್ತ ಪ್ರಭು, ಉಳಿದಂತೆ ಏನೆಲ್ಲ ಜೀವಿ ಮುಂತಾದವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಅವನ "ಆಗುವಿಕೆಗಳೇ" Becoming ಎಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ. ಆನಂತರ ಏಕತೆಯ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಿಗಳೇ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಯೋಗ ಎಂಬ ನಿಖರವಾದ ಅರಿವು. ಇದೊಂದೇ ದಾರಿ, ಈ ಏಕೈಕ ಸಹಜವಾದ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕವೇ ಪರಾತ್ಪರನಾದ ಭಗವಂತನ ಜೊತೆ ಒಂದಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಈ ದಾರಿಯ ಬಗೆಗೆ ಇದನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಭಕ್ತಿಗೆ ಕೂಡ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಈ ಮೂಲ, ಏಕೈಕ

ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ದೈವ ವಿಧಿಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಪ್ಪದೇ ಮಾಡುತ್ತ, ನಮ್ಮ ಹೃದಯ, ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದಾಗಿಸಿ ಆ ಭಗವದಿಚ್ಛೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನವಲಂಬಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. "ನಿನಗೆ, ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಹಿತವಾಗಲೆಂದು ನಾನು ಈ ಪರಾತ್ಪರ ಸಂದೇಶವನ್ನು, ಅಭಿವಚನವನ್ನು ನಿನಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತಿ ತೋರಿಸಿರುವುದರಿಂದ "ತೇ ಪ್ರಿಯ ಮಾಣಾಯ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ" (10.1) "ನಿನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದುದನ್ನು ಹಿತವಾದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಈ ರೀತಿ ಭಗವಂತನ ಪ್ರೇಮವನ್ನೇ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುವುದೇ ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯ ತತ್ವವಾಗಿದೆ. "ಭಜಂತಿಅವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕಂ" ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಅವನ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಅರ್ಜುನನು ಅತ್ಯಂತ ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ "ಆ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೋಡಲು, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ದಾರಿ ಯಾವುದು?" ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಅಂಶ ರೂಪದಿಂದ, ಸಾರ ರೂಪದಿಂದ ತಾನು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾನೆ" ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ವಿಶ್ವದ ಆತ್ಮ ಚೈತನ್ಯವಾಗಿ ತಾನೇ ಇರುವುದಾಗಿ, ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ತಾನೇ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಇರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ ತನ್ನ ವಿಭೂತಿ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ವರೂಪ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಗೀತೆಯು ಒತ್ತು ನೀಡುವ ದೇವರ ಬಗೆಗಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅಂದರೆ ಇಡೀ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ 'ಮೋಕ್ಷ' ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ದೇಶ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿನ ತೀವ್ರ ವೈರುಧ್ಯವನ್ನು ಸಮನೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ಅರಿವು, ಯಾವುದನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಎಂಥ ತೀವ್ರ ವಿರೋಧವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಅದನ್ನೂ ಸಮನ್ವಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದು. ಗೀತೆಯು ಬಹು ದೇವತಾವಾದ, ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಪರಮ ದೈವತ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಸರ್ವೇಶ್ವರವಾದ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯುನ್ನತವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾತೀತ ಅವ್ಯಕ್ತದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಇವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ನಮಗೆ ಆಗಬಹುದಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಗೀತೆಯು ವಿಶಿಷ್ಟವೆಂದೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಯಾವುದನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ ದೇವರು

ಅಜಾತ Unborn ಶಾಶ್ವತನು, ಅವನಿಗೆ ಆರಂಭ ಹುಟ್ಟು, ಮೊದಲು ಅನ್ನುವುದಿಲ್ಲ; ಅವನಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅವನೇ ಕಾಲಾತೀತನಾದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಕೇವಲನು. "ದೇವತೆಗಳಾಗಲಿ ಋಷಿಗಳಾಗಲಿ ನನ್ನ ಹುಟ್ಟು, ಆರಂಭವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರರು... ನಾನು ಅಜಾತನೆಂದೂ Unborn ಅನಾರಂಭನೆಂದೂ without origin ಇದೇ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಚನದ ಆರಂಭದ ವಾಕ್ಯ. ವಿಶ್ವಾತೀತನಾದ ಈ ಪರಮ ಸತ್ತಾ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಭಗವಂತನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಮನಸ್ಸು ಅದನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. "ಅಚಿಂತ್ಯ ಸ್ವರೂಪ" ಇಂಥ ಭಗವಂತನ ಬಗೆಗಿನ ಜ್ಞಾನವು, ಅಂದರೆ ಕೇವಲ ಬೌದ್ಧಿಕ, ಸೀಮಿತವಲ್ಲದ ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನವು, ನಮ್ಮನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲ ವಿಧ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದು, ದುಃಖದಿಂದ, ಅವಿದ್ಯೆಯ ಗೊಂದಲದಿಂದ ಪಾರುಗಾಣಿಸುವುದು, "ಯೋ ವೇತ್ತಿಮೂ ಅಸಂಮ್ಮೂಢಃ ಸಮೆರ್ತ್ಯೇಷ್ಟು ಸರ್ವಪಾಪೈಃ ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ" (10.3) ಈ ಪರಮೋನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಮಾನವನು Human Soul ಇಂದ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿಗ್ರಾಹ್ಯ ಎತ್ತರಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೀರಿದ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸುವ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇರುವ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವ ಪರಮ ದೈವತದ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಈ ವಿಶ್ವಾತೀತ ಅನಂತ ಸ್ವರೂಪದ ಜ್ಞಾನವು, ಅನುಭವವು ವಿಶ್ವ ದೇವತಾ ವಾದದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಹಾಕಿದ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮುರಿದು ಅಧಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಅದ್ವೈತದ ಅನಂತವು ವಿಶ್ವ ಮತ್ತು ಭಗವಂತನನ್ನು ಏಕ ರೂಪಗೊಳಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವನನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಈ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಿಶ್ವಾತೀತ ಅನಂತದ ಅನುಭವವು ದೇಶ ಕಾಲಗಳಿಗೆ ಅತೀತವಾದ ಶಾಶ್ವತವಾದ ರೂಪವನ್ನು ವಿಧಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಅರ್ಜುನ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ "ನ ಹಿ ತೇ ಭಗವನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಂ ವಿದುರ್ದೇವಾ ನ ದಾನವಾ" (10.14) ಈ ವಿಶ್ವವೇ ಆಗಲಿ ಇಂಥ ಅನೇಕ ವಿಶ್ವಗಳೇ ಆಗಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾರವು, ಅವನ ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಭರಿಸಲಾರವು,

ಅವನ ಅನಂತ ವೈಭವವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾರವು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ತುಸು ಕಡಿಮೆ, ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಈಶ್ವರೀಯ ಜ್ಞಾನವೇನೂ ನಗಣ್ಯವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೂ ಅದರದೇ ಆದ ಬೆಲೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅವ್ಯಕ್ತವಾದ ವಿಶ್ವಾತೀತ ದೈವದ ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ಸತ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿನ ಸಾಪೇಕ್ಷ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ ದೈವೀ ವಿಶ್ವಾತೀತವೆಂದರೆ ಅದೇನೂ ನಿಷೇಧಾತ್ಮಕವಲ್ಲ, ಆ ನಿರ್ವಿಶೇಷ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇಲ್ಲ, ವಿಶ್ವಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಅದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪರಮೋಚ್ಚ ವಿಧಾಯಕ ಅಥವಾ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಅದು ಎಲ್ಲ ಪರಿಶುದ್ಧ ತತ್ವಗಳ ಅತ್ಯಂತ ಶುದ್ಧ ತತ್ವ. ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಂಧಗಳೂ ಹುಟ್ಟುವುದೇ ಇದರ ಮೂಲಕ, ಎಲ್ಲವೂ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಪರ್ಯವಸಾನ ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಈ ವಿಶ್ವಾತೀತ ಪರಮ ತತ್ವವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಏಕೈಕ ಅವಿಕಾರಿ ಸತ್ತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. "ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ, ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ, ಎಲ್ಲ ಸಮೂಹದಲ್ಲೂ, ದೇವ ದೇವತೆಗಳ, ಋಷಿ ಮುನಿಗಳ ಮೂಲವೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ, ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಜನಿಸುತ್ತವೆ" (10.2) ದೇವತೆಗಳೆಂದರೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ಅವರ ಶಕ್ತಿಗಳು, ಅಮರಸ ಗುಣ ರೂಪದ ಶಕ್ತಿಗಳು. ಅವರು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾಗೂ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವವುಳ್ಳವರು, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಲ್ಲವರು, ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬಲ್ಲವರು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಕಾರವಿದೆ, ಮೂಲ ದಿವ್ಯ ಪುರುಷನ ಅಂಶ ರೂಪಗಳವರು. ಅವನಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದು ವಿಶ್ವದ ಅನೇಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರು. ದೇವತೆಗಳು ಅನೇಕ, ಅವರು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ, ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಂಕೀರ್ಣ ತತ್ವಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹೆಣೆದು ಈಶರ್ವನ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಏಕ ಸತ್ತೆಯನ್ನಾಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿಗಳು, ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಪ್ರಕೃತಿ, ಸ್ವಭಾವ, ಶಕ್ತಿ, ಬಲ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಎಳೆಯ ತರಹ, ಸೂತ್ರದ ತರಹ, ಎಲ್ಲವೂ ಆ ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ಪರಾತ್ಪರ ತತ್ವದ ಎಳೆಗಳೇ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ ಯಾವುದೂ ಈ ದೈವೀ ಕಾರ್ಯವಾಹಕಗಳ ಮೂಲಕವೂ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲದರ ಮೂಲ ಸ್ರೋತ ಕಾರಣ, ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಆಧಾರ ಎಲ್ಲವೂ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ

"ಅಹಂ ಆದಿಃ ಸರ್ವಶ್ಯಃ" (10.2) ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ತನಗಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಇಲ್ಲ; ಎಲ್ಲವೂ ಇರುವುದು ಆ ಏಕೈಕ ಪರಾತ್ಪರನ ಮೂಲಕವೇ.

ವೇದಗಳು ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತವೆ "ಮಹರ್ಷಿಯಃ ಸಪ್ತ ಪೂರ್ವೇ" (10.6) ಇವರು ದೈವೀ ಬುದ್ಧಿಯ ಶಕ್ತಿಗಳು. ಈ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನವೇ ತನ್ನ ಆತ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲವನ್ನು ವಿಕಸಿತಗೊಳಿಸಿದೆ. ಇವರು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಏಳು ತತ್ವಗಳು. ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೆಂಬಲಿಸುವ, ಪೋಷಿಸುವ, ಬೆಳಗುವ, ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಏಳು ತತ್ವಗಳು. ಸಪ್ತ ಧಿಯಃ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸಪ್ತ ಸಪ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದೆ (ಮುಂಡಕ 2.1.8) ಇವರ (ಇವುಗಳ) ಜೊತೆಗೆ 4 ಜೊತೆ ಮನುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ದೈವತ್ವದ ಕ್ರಿಯಾಕಾರಿಯಾದ ಪ್ರಕೃತಿ (ಸ್ವಭಾವವು) ಚತುರ್ವಿಧವಾಗಿದೆ, ಮಾನವತೆಯು ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಚತುರ್ವಿಧ ಗುಣಗಳನ್ನಾಗಿಯೇ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರು (ಇವುಗಳು) ಕೂಡ ಹೆಸರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಮನೋಮಯ ಪುರುಷರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಾಣ ತತ್ವವು ಸುಪ್ತವಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿರಲಿ, ಚಲನೆಗಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃಗಳನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿದೆ. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಚರಾಚರ ಸಕಲ ಜೀವಿಗಳೂ ಅವನನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಅವನ (ಅವರ) ಸಂತಾನವೇ "ಯೇಷಾಂ ಲೋಕಾ ಇಮಾಃ ಪ್ರಜಾಃ" (10.6) ಈ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು, ಚತ್ವಾರಿ ಮನುಗಳು ಶಾಶ್ವತರಾಗಿರುವ ಮಾನಸ ತತ್ವಗಳು, ಮಾನಸದ ಸಂಭೂತಿಗಳು (ಆಗುವಿಕೆಗಳು). ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಗುವಿಕೆಗಳು, ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ ವಿಶ್ವಾತೀತ ಸ್ವರೂಪದ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೂಲಕವೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆತನೇ ಎಲ್ಲರ ಎಲ್ಲದರ ಮೂಲ ಕಾರಣ. ಎಲ್ಲ ಆತ್ಮ ಚೈತನ್ಯಗಳ ಪರಮ ಶಾಶ್ವತ ಸಾರ, ಎಲ್ಲರ ಆತ್ಮಗಳ ಆತ್ಮ, ಮನಸ್ಸುಗಳ ಅತ್ಯಂತ ಕನಿಷ್ಠ ಮನ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣದ ಮೂಲ ಪ್ರಾಣ ಎಲ್ಲದರ ಸತ್ವವಿರುವುದೇ ಅದರಲ್ಲಿ. ವಿಶ್ವಾತೀತವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಪರಾತ್ಪರನು ನಮ್ಮ ಸದ್ಯದ ಇರುವಿಕೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಈಗ ನಾವೇನಿದ್ದೇವೆಯೋ ಹಾಗೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇವೆಯೋ ಆ ಎಲ್ಲ ತತ್ವಗಳ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸುವ ಶುದ್ಧ ಅಮೂರ್ತ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾಗಿದೆ.

ಸಶೇಷ...

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ
'ಊರ್ವಶಿ'

– ಅನು: ಶ್ರೀ ಕಿಶೋರಕುಮಾರ ಕಾಸಾರ (ಸಮಷ್ಟಿ), ಕಲಬುರ್ಗಿ

9

ಅಧ್ಯಾಯ 3

ನೆರಳಿರದ ನೆಲದಿ ನಿಂತು ನೀರಡಿಸಿ ನಿತ್ರಾಣರಿಹ ನೀರ್‌ಗತಿಕರಂತೆ ನವೆದಿಹರವರು
ನಿಲಿಂಪರು.
ತಮಹರಿದಿರಲು ತಾರಾಮಂಡಲದಿಂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ತಾರಾಕ್ಷರಂತೆ
ತೂಣಗೊಂಡಿಹರವರು ತ್ರಿದಶಃರು.
ಕಳೆದುಹೋದ ಕಾಲದಿ ಕಾಲಂದುಗೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಕುಣಿದಿಹ ಕಾಂತೆಗಾಗೆಂದವರು
ಕನವರಿಸಿಹರು.
ಸಮಯವರಿಯದ ಸರ್ಣೀಮ ಸೌಧದಲಿ ಸಾಲಂಕೃತಗೊಂಡ ಸುರಾಧಿಪತಿಗಳು
ಅಳಿದುಹೋದ ಅನಂತಾನಂದದ ಅನುಭೂತಿಯನು ಅರಸುತ್ತ
ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡಿಹರು.
ಅಮೃತವನುಂಡು ಅಮರರಾದರೂ ಅವರಾರೂ ಅರಿಯದ ಅಳುಕೊಂದು
ಅವರಲಡಗಿ ಅಣಕಿಸಿತ್ತು.
ಸ್ವರ್ಗಕಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಿಹ ಸೌಭಾಗ್ಯವನು ಸೂರೆಗೈದ ಸುಂದರಾಂಗನಿಗೆಂದವರು
ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡಿಹರು.
ಉರ್ವಿತಲಕಿಳಿದ ಉರ್ವಶಿಯಂದು ಉತ್ಸರ್ಜಿಸಿದ ಉರಿತಾಪದಲವರಿಂದು
ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಹರು.
ಮೊದಲಿದ್ದ ಮಂದಾನಿಲವನು ಮಣ್ಣೆಲದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆತ್ತಲೆಂದು
ಮಾನಸರವರು ಮಾನಿಸಿಹರು.
ಮನುಲೋಕದಲಿ ಮಿನುಗುತಿಹ ಮಾಣಿಕ್ಯವನು ಮರಳಿ ಮನೋಲೋಕಕೆಂದೇ
ಮೀಸಲಿಡಲೆಂದು
ಮೊದಲೊಮ್ಮೆ ಮನ–ಮಾನವರ ಮಧ್ಯೆ ಮಿತ್ರತ್ವವನು ಮೂಡಿಸಿಹ
'ಮೇನಕೆ'ಯನು ಮಾತಿಗಿಳಿಸಿಹರು.

ಅಪ್ಸರೆಯರ ಅಂಗಣದಲಿಹ ಅರಳುಮಲ್ಲಿಗೆಯವಳು ಅಮೃತಪುತ್ರರ
ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟಳು.
ನಿರ್ಮಲವಿಹ ನೀರೆಯವಳನು ನೇಮವಿದಕೆ ನೇಮಿಸಲೆಂದು ನುಡಿದಿಹರವರು
ನಿಲಿಂಪರು.
"ಭದ್ರೆ, ಭುವನದ ಭಾಗ್ಯವನು ಭೂಮಿಯಣಿಗನೋರ್ವ ಭೋಗಿಸುತಿರುವುದು
ಬದ್ಧವೇ?
ಸ್ವರ್ಲೋಕದ ಸ್ವಪ್ನವನು ಸಾಮಾನ್ಯನೋರ್ವನು ಸೊತ್ತ ಸೊತ್ತಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು
ಸಭ್ಯವೇ?
ಸ್ವರ್ಣಹಾಸವಿದನು ಸುಳಿದೊಯ್ದು ಸುರಸೀಮೆಯಿಂದ ಸುದೂರಗೊಳಿಸಿರಲು
ಸುಮ್ಮನಿರುವುದೇ?
ಮಾನುಷರ ಮುಂಥಮಾನುಷರು ಮೆತ್ತಗಾಗಿಂತು ಮುಗ್ಗರಿಸುವುದು ಮಾನ್ಯವೇ?
ಹೋಗು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹರಿದಂತದಿಂ ಹರಿದುಹೋದ ಹೊನ್ನರಾಶಿಯನು
ಹರ್ಮ್ಯಕೆಂದಿಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ತಾ.
ದೂರದಿಗಂತದಲಿ ದೂಡಿದ ದಿಡ್ಡಿಬಾಗಿಲಿನಿಂದಿಳಿದು ಧಾರುಣಿಗಿಳಿದು
ಧಾಮಿನಿಯನು ಧರಿಸಿ ತಾ.
ನಿಲಿಂಪನಾಲೆಯಿಂದ ನೆಲಕಿಳಿದು ನಾರಿಯಾದ ನೀರೆಯವಳನು ನಿಃಶ್ರೇಣಿಯಲಿ
ನಡೆಸಿ ತಾ
ಊರ್ವಶಿಯ ಉಪಸ್ಥಿತಿಗಾಗೆಂದು ಉತ್ಸುಕವಿಹವೀ ಉನ್ಮನದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನು
ಉನ್ಮಜ್ಜಿಸೋಣ.
ಪ್ರಿಯಳ ಪುನರಾಗಮನದಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಪ್ರಾಕಾರ ಪ್ರಾಂಗಣಗಳಿವನು
ಪ್ರೀತಿಸೋಣ"
ನಿಲಿಂಪರ ನಾಲ್ಮಾತುಗಳ ನೆನೆಯುತ್ತವಳು ನೀಲವಿಸ್ತಾರವಿಹ ನಾಕಂದಚಿನಲಿ
ನಡೆದು ನಿಂದಳು.
ಪ್ರಾಂಜಲೆಯುಟ್ಟ ಪತ್ತಲವದು ಪವನದಲಿ ಪಟಪಟಿಸಿತ್ತು. ಪೃಥಿವಿಗಿಳಿಯಲೆಂದಲ್ಲಿ
ಪದವಿರಿಸಿತ್ತು.
ದಿವ್ಯಾಜ್ಞೆಯನಿಂತು ಧರಿಸಿನಿಂದವಳು ದಿವಲೋಕದ ದ್ವಾರವನು ದೂಡಿ
ಧರಾತಲದೆಡೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು.
ಚೆಂಡಭಾಸ್ಕರನ ಕೆಂಡಕಿರಣದಲಿ ಕಂಡ ದುಂಡನೆಯ ಅಂಡದಲಿ ಖಂಡಖಂಡಗಳು
ತುಂಡುತುಂಡಿಹವು.

ಬೆಂಗದಿರನ ಬೆಳಕಿನಲಿ ಬೆಳೆದ ಭೂಮಿಯಲಿ ಬಂಡೆಯೊಲು ಬೀಗುತಿತ್ತೊಂದು ಬಂಗಾರಪುರ.
ಇಂದ್ರಪುರಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ಇಳೆಗೆಡೆಗೆ ಇಣುಕುತಿಹಳ ಇಂದ್ರಿಯಕೆ ಇದಿರಾಗಿತ್ತದು ಇಲಾಪಟ್ಟಣ.
ಸ್ವರ್ಗಶಿಖರಗಳಿಂದ ಸುರಿದ ಸುರಗಂಗೆಯಂತೆ ಸಾನುಮಾರ್ಗವನಿಳಿದಳವಳು ಸಾಗರಸಂತಾನಳು.
ಮೇಲುಕೆಳಗಿಲ್ಲದೆ ಮೂಡುತಿಹ ಮೇಘಮಂಜರಿಯರಂತೆ ಮುನ್ನೂಕಿದಳವಳು ಮೇನಕೆಯು.
ಮನಃದಂಚಿನಿಂದ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಸಂಚರಿಸಿ ಪಂಚಪ್ರಪಂಚಕಿಳಿದು ಸಂಚೈಸಿದಳವಳು ಇಂಚರಳು.
ಪ್ರಾಣವಲಯದಲೇ ಪಹರೆಸುತ್ತಿ ಪ್ರಾಕ್ತನಾಪುರದ ಪ್ರಾಕಾರ–ಪ್ರಾಗ್ಭಾರಗಳನು ಪರಿವೀಕ್ಷಿಸಿದಳು.
ಭೂತಲಕೆ ಬಂದಿಳಿದ ಭುವನಕನ್ಯೆಯ ಬೆನ್ನಹಿಂದೆ ಬಾನಂಗಣವದು ಬಂಗಾರದ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಬೆಳಗುತಿತ್ತು.
ಇತ್ತ ಇಲಾಪಟ್ಟಣದಲಿ ಇಬ್ಬನಿಯಿಡುವ ಇಳಿಹೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಇರುಳಿಳಿದದನು ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಇಂಗಿಸುತಿತ್ತು.
ಪುರಮಧ್ಯದಲಿಹ ಪುರೂರವನರಮನೆಯ ಪ್ರಾಂಗಣದೆಡೆಗವಳು ಪ್ರತಿಬಿಂಬದೊಲಾಗಿ ಪಯಣಿಸಿದಳು.
ಮೂರುಸಂಜೆಯ ಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಮಹಲಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲಿ ಮೂಡಿತ್ತೊಂದು ಮಹಾಸಭೆ:
ವಿಜೃಂಭಿಸುತಿಹ ವೀರಗದ್ದುಗೆಯಲಿ ವಿರಾಜಮಾನರಿಹರು ವಿಕ್ರಮೋರ್ವಶಿಯರು.
ಸೋಮವಂಶದ ಸಂತಾನವಾಗಿ ಸುಳಿದ ಸುರರಲ್ಲಿ ಸುತರಾಗಿ ಸಾಲಂಕೃತರಿಹರು.
ಕಾವ್ಯಧಾರೆಯ ಕರೆವ ಕಬ್ಬಿಗಕುವರರಲ್ಲಿ ಕೈಯಲೊಂದು 'ಕಚ್ಛಪಿ'ಯನಿಡಿದು ಕಾರಂಜಿಯನೆಬ್ಬಿಸಿಹರು:
"ಓ ಪೃಥಿವಿಯೇ, ಪುರೂರವನಿಗೆಂದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನೇ ಪರಂಧಾಮವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಹೆ.
ಆದರಲ್ಲಿ ಅವಳಿಲ್ಲದೇ ಅನಾಥವಿಹ ಅಮರಲೋಕವೇ ಅವನೀತಲವನಿಂದು ಅಲಕ್ಷಿಸಿದೆ.

ಸ್ವರ್ಗಸೌದಾಮಿನಿಯನೇ ಸೂಜಿಮಲ್ಲಿಗೆಯನಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಸುಂದರಾಂಗನೇ ಸುಖಿಸು.
ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದಿಳಿದು ಉರ್ವಿನಾಯಿಕೆಯಾದ ಉರ್ವಶಿಯೇ ಉತ್ಸಾಹಿಸು.
ಅಂತರಾತ್ಮಾಯನದ ಅಂಗಣದಲಿ ಅಮರವಿಹ ಅಗ್ನಿಯನು ಅವನೀತಲಕಿಳಿಸಿ
ಯಜ್ಞಕರ್ಮವನಿಲ್ಲಿ ಯೋಜಿಸಿಹ ಯಜ್ಞಕರ್ತೃಗಳೇ, ಓ ವಿಕ್ರಮೋರ್ವಶಿಯರೇ:
ಮುಗಿಲಕೊಂಬೆಯಿಂದಿಳಿದ ಮಂದಾಕಿನಿಯೂ, ಮಣ್ಣಲದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದ ಮಾನುಷನೂ
ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರಲು ಅನಾದಿಯಿಂದಲೂ ಅಲಭ್ಯವಿಹ ಅಗ್ನಿಯದು ಅವಿರ್ಭವಿಸಿತ್ತು.
ಮನೋಮಯದಿ ಮಂತ್ರದಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿಹ ಮಹದಗ್ನಿಯದು ಮೂರೂಪದಲಂದು ಮಣ್ಣಿಗಿಳಿದಿತ್ತು.
ಭೌತಿಕದ ಬಂಧನದಲಿಹ ಬಂಧುಗಳನು ಭುವನಕೇರಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವನದು ಬಂಗಾರದೆಳೆಯಿಂದ ಬರೆದಿತ್ತು.
ಮನೆಮನೆಗೊಂದು ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯು ಹುಟ್ಟಿ, ಮೊಳಗಿರಲು ಮಂತ್ರಘೋಷಗಳವು ಘನಗಟ್ಟಿ
ಪಂಚಮಿಯಲಿ ಪಂಚಸುತರೊಡನೆ ತವರುಮನೆಗೆಂದು ತೆರಳುವ ತಂಗಿಯರೊಲು
ಕುಂಡದಿಂದೆದ್ದ ಅಗ್ನಿಧೂಮವದು ತನುಮೂಲನೆಲೆಯಿಹ ಮನೋಮಯದೆಡೆ ಮುನ್ನೂಕಿಹುದು.
ಜ್ವಾಲೆಯಂತೆಯೇ ಜಗದಿ ಜೀವಿಸುತಿಹ ಜನರಿಹರು ಜನಲೋಕದಿಂದಿಳಿದ ಜಂಗಮರು.
ಸುರಲೋಕವನೇರಿ ಸೋಮಮಂಡಲವ ಸೇರಿ ಸ್ಥಾಣುವಿನಲಿ ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಲೆಂದವರು
ಮುಕ್ಕೋಟಿ ಮಂತ್ರಗಳ ಮಣಮಣಿಸಿಹರು, ಸಮಿದೆ–ಸಮಿತ್ತುಗಳ ಸಮರ್ಪಿಸಿಹರು,
ಹತಭಾಗ್ಯರಿವರು ಹುತಾಶನನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಾಸೆಗಳ ಹೊರಿಸಿ ಹಾದಿಗಿಳಿಸಿಹರು.
ಪೃಥಿವಿ ಪಂಜರದಿ ಪರದಾಡುತಿಹ ಪಕ್ಷಿಯೊಲಿಹ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನೊತ್ತ ಪಾವಕನು
ಬರ್ದಿಲರ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಬದಿಯಲಿ ಬಡಜನರ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಭಾರವನಿಳಿಸಿ ಭೌತಿಕದ ಬಂಧುವೆನಿಸುವನು.

ಇಂತು, ವಿಶ್ವವಾಸಿಗಳ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯನು ವಿಶ್ವದೇವತೆಗಳಿಗೆಂದು ವಿತರಿಸುವ
 ವೈಶ್ವಾನರಾಗ್ನಿಯನು
ಜಡಲೋಕಕಿಳಿಸಿ ಜಾತವೇದನ ಜಾತಕ್ಕೆಂದು ಜೊತೆಯಾದ ಓ
 ವಿಕ್ರಮೋರ್ವಶಿಯರೇ,
ಪಿತನಿರದೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಪುರೂರವನೇ, ಉದರವಿರದೆ ಉಗಮಿಸಿದ ಉರ್ವಶಿಯೇ,
ನಿಮ್ಮ ನಂಟಿಂದ ನಾಕ–ಲೋಕಗಳ ನಡುವೆ ನಾಕುದಿಕ್ಕುಗಳವು ನಡಿಸಿಹವು.
 ನಲುಮೆದಂಡವನೆತ್ತಿ ನಿಲಿಸಿಹವು.
ಪ್ರೇಮವೆಂಬಾತ್ಮದ ಪುಣ್ಯಬಿಂದುಗಳು ಪರಂಧಾಮದಿಂದಲೇ ಪೃಥಿವಿಗಿಳಿದಿಲ್ಲಿ
 ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಿದ್ದರೂ,
ಆಗೊಮ್ಮೆ ಆಗಸವನೇರಿ ಆಡಿಬೆಳೆದ ಆಲಯವಸೇರಿ ಆರೂಢವಿಹುದಲ್ಲಿ,
 ಆಗಮಿಸದೆಂದಿಗೂ ಆವಾರಕೆಂದಿಲ್ಲಿ.
ಬೃಹದ್ಭಾನುವಿನ ಬೃಹದ್ಭಾರದಲದರ ಬಂಗಾರಗರಿಗಳವು ಭಾರವಿಹವು, ಬುವಿಗಿಲ್ಲಿ
 ಬಾರದಿಹವು.
ಯುಗಾಂತರದಲಿ ಯುದ್ಧಗಳಿಂದ ಯೋಜಿಸಲಾಗದ ಯೋಜನೆಯನಿಂದು
 ಯಜ್ಞರೂಪದಲಿ ಯಜಿಸಿಹಿರಿ.
ಮಹೀತಲವನು ಮನೋಮಯದೊಡನಿಂತು ಮಂಥಿಸಿದ ಮನಮಾನವರಿಗೆ
 ಮಂಗಲವಿರಲಿ,
ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಭೂಮಿಯಲಿ ಬಿತ್ತಿ ಬಲಿತ ಭವ್ಯಬಾಂಧವ್ಯವಿದು ಬೆಳಗಿರಲಿ, ಬೆಳೆದು
 ಬಂಗಾರವಿರಲಿ.”

ಸಾಮಗಾನವ ಸವಿದು ಸಾನುವೀಥಿಯನೇರಿ ಸ್ವರ್ಣಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವ ಸೇರ್ವ ಸುರರಂತೆ
ಸೋಮಕುಲದ ಸಾಧನೆಯ ಸಂಗೀತಸುಧೆಯ ಸವಿಯನುಂಡ ಸುತರೆಲ್ಲ ಸಾಲಾಗಿ
 ಸರಿದು,
ಹಾಲಬಿಳುಪ ಹಾದಿಯ ಹಿಡಿದು ಹೊನ್ನಮಯ ಹಜಾರದ ಹಿಂಬದಿಗಿಹ
 ಹರ್ಮ್ಯವನೇರಿದರು.
ಮುಂಜಾವಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಂಜೆಯೊರೆಗೆ ಮುಗಿಲ ಮಾಳಿಗೆಯಲಿ ಮೈಮುರಿದ
 ಮಾರ್ತಾಂಡನು
ಪಡುಗಡಲ ಪಡಸಾಲೆಯಲಿ ಪಾವುಡವನಾಸಿ ಪುತ್ರನ ಪವಡಿಸಲೆಂದು ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸಿಹ
ಮಾತೆ ಮಹಾಕಾರಣದೈತ್ಯಳ ಮಡಿಲೇರಿ ಮಲಗಲೆಂದವನು ಮುಳುಗಿರಲು,

ಕಿರಣಕೋಟಿಗಳು ಕಾಣೆಯಾಗಿ ಕಣ್ಗೆ ಕತ್ತಲ ಕವಿವ ಕೃಷ್ಣಮೂಲಗಳ ಕರೆದು
ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿತ್ತು.
ಗೋಧೂಳಿಯು ಗತಿಸಿ ಗಾಳಿಯಲಿ, ಗೋಲೋಕವದು ಗೋಚರಿಸಿತ್ತು ಗಗನ
'ಗೋ'ಪುರದಿ.
ಸೃಷ್ಟಿಗಾರೆಯಲಿ ಸುಡದ ಸುಣ್ಣಗಲ್ಲುಗಳ ಸೀಮೆಗಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ಸಂಚೈಸಿರುವೊಂತೆ,
ಮುಗಿಲಮಾತೆಯು ಮನೆಯಂಗಳದಿ ಮೂಡಿಸಿಹ ಮುತ್ತುಚಿತ್ತಾರದ
ಮಂಡಲದಂತೆ,
ನಭೋಮಂಡಲದಿ ನೆರೆದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳವು ನೆಲವ ನಿಶೆಯೆಡೆಗೆ ನೂಕಿ ನಿದ್ರಿಸಿರಲು,
ಮುಳುಗುಸೀಮೆಯಿಂದೇರಿದ ಮಸುಕು ಮೌನದ ಮಗ್ಗುಲಿನಲಿ ಮಲಗಿದ್ದರವರು
ಮನಮಾನವರು.
ದಿನಾಂತ್ಯವದು ದಿವ–ಧಾರುಣಿಯರ ದಾಂಪತ್ಯವನು ದುಃಖಾಂತಗೊಳಿಸುವ
ಧೃಡತೆಯಲಿತ್ತು.
ಕಾಮಧರ್ಮದ ಕೊನೆಯ ರಾತ್ರಿಯು ಕಳೆದು ಕಾಯಕರ್ಮಗಳು ಕಣ್ಣೀರಿಡುವ
ಕಾಲವದು ಕೂಡಿಬಂದಿತ್ತು.
ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯು ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಮೂಡಣದಿ ಮಿಹಿರ ಮೊಗದೋರ್ವ
ಮುಹೂರ್ತವದು ಮುಂದಿತ್ತು.
ಮನೋಮಯದ ಮಾನಿನಿಯ ಮೃದುಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೈಯದು ಮನುಪುತ್ರನ
ಮಗ್ಗುಲಲಿ ಮಲಗಿ ಮೆತ್ತಗಾಗಿತ್ತು.
ಮೋಹನ ಮಂತ್ರದಿಂ ಮಸಗಿರುವ ಮದನಬಾಣಗಳು ಬರಿ ಬತ್ತಲವನಲ್ಲ
ಭೂತಲವನ್ನೂ ಬಿರಿಯುತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ.
ಕುಸುಮ–ಕಂಟಕಗಳಿಂ ಕೆಣಕಬೇಕಿಹ ಕಾಮಪುರುಷನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಹಾಸಿಗೆಯನೂ
ಕೊರೆಯುತ್ತಲಿದ್ದ.
ತಮದಲಿ ತಾರೆಗಳಲ್ಲಿ ತೂಗುತಲೆಯುತಿರಲು, ತಸ್ಕರರಿಲ್ಲಿ ತೆವಳುತೆರಳುತಿರಲು
ತೂಲತಲ್ಪದಲಿ
ರತಿಕಾಮರೊಲು ರಾತ್ರಿಯಿಡಿ ರಮಿಸಿ ರೋದಸಿಗಳೇ ರೋಧಿಸುವೊಲು ರಂಜಿಸಿದ
ರಾಯ–ರಾಜ್ಞಿಯರು,
ನಾಂದಿಯುಗದಿ ನಾಲ್ಮೊಗನಿಂದ ನೇಮಿತರಾಗಿ ನೆಲಕಿಳಿದ ನರನಾರಿಯರಂತೆ
ನಗ್ನರಾಗಿಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸಿಹರು.

ಮಂದಬೆಳಕಿರುವ ಮಂಚದ ಮಗ್ಗುಲಿನಲಿ ಮಲಗಿದ್ದವೆರಡು ಮುಗಿಲನಾಡಿನಿಂದಿಳಿದ
ಮೇಷಗಳು.
ಗಗನಗಾಮಿಗಳಿಹ ಗಂಧರ್ವರೆಂಬಾ ಗಾಳಿಗುರುಬರ ಗೊಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದ
ಗಂಡುಗುರಿಗಳವು.
ಅಂದೊಮ್ಮೆ ಅಪ್ಸರೆಯಿಹ ಉರ್ವಶಿಗೆಂದು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ನೀಡಿರಲವನು
ನೀರದನಾಯಕರು,
ಅವಳಿಗಳಾಗಿಹ ಅಜಗಳನು ಅಂಗೈಯೊಳಗಿರಿಸಿ ಅನ್ನೋದಕಗಳನುಣಿಸಿ
ಅಂದವಾಗಿಸಿಹಳವಳು.
ತಾನೆತ್ತ ತನುಜರೊಲು ತಾನು ತೆರಳುವ ತಾವಿನೆಡೆಗೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೊಯ್ದುವಗಳ
ತಬ್ಬುತಿಹಳು.
ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹೊನ್ನಲೋಕದಾ ಹರ್ಮ್ಯದಿಂ ಹರಿದು ಹರಿದಂತವನಿರಿದು
ಹಾಲುಹಾದಿಯ ಹಿಡಿದು
ಹಸಿರ ಹೂದೋಟಕಿಲ್ಲಿ ಹನಿಸಲೆಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಿರಿಸುವಾಗಲೂ ಹೋತಗಳಿವನು
ಹೊತ್ತೇ ಹಾದಿಗಿಳಿದಿಹಳು.
ಯಜ್ಞಯೂಪದಿ ಯಜಿಸಿಹ ಯಮಳಜಗಳು ಯೋಜನದೆತ್ತರಕೇರಿ ಯಜಮಾನನ
ಯಾತನೆಗಳ
ಯಜ್ಞಪಾಲಕರಿಗೊರೆದು ಯಜ್ಞಫಲವ ಯಾಚಿಸುವ ಯೋಜನೆಯದು
ಯಾತಾಯಾತ,
ಆದರಿಲ್ಲಿ, ಆದಿಮನದ ಆಲಯದಲಿ ಆಡಿಬೆಳೆದ ಆಡುಜೋಡಿಗಳೇ ಆವಾರಕಿಳಿದಿಲ್ಲಿ
ಮೀನ–ಮೇಷಗಳನೆಣಿಸುವ ಮನುಲೋಕದಿ ಮೀನಿಗಾಗೆಂದು ಗಾಳವನೆಸೆವ
ಬೆಸ್ತರ ನಡುವೆ
ಮೇಷದ ಮೊದಲಾಮಿಷವ ತರುವ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯನೇ ಬೆನ್ನಮೇಲಿರಿಸಿ ಬಂದಿಹವು
ಬಸ್ತಗಳಿವು.
ಬಾಳಸ್ವರ್ಗದ ಬದಿಗೆ ಬೆಳೆದ ಭಾಮಿನಿಯ ಬದುಕಿನಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಂದಾ ಬರ್ದಿಲದ
ಬಳಗದ ಭಾರವನು ಭೂಮಿಯಲಿ ಭರಿಸಲಿಕ್ಕಿರುವ ಬಂಧುಗಳಿವು
ಬೆಳ್ಳಿಪೋಂತುಗಳು.
ನೆಲ–ನಾಕಗಳ ನಡುವೆ ನಂಟನು ನೇಯ್ದ ನರ–ನೀರೆಯರಿಲ್ಲಿ ನಗ್ನರಾಗಿಂತು
ನಿದ್ರಿಸುತಿರಲು,

ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನವೆಂಬಾ ಪ್ರದೀಪ್ತ ಪುರವನು ಪ್ರಚ್ಛಾದಿಸಿತೊಂದು ಪರಿಚಿತವಿರದ
ಪಣಿಗತ್ತಲೆಯು.
ಹತ್ತಾರು ಹಸುಳೆಗಳೊಡನೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಸೆಯುತ ಹರಿದು ಹಾದಿಯಲಿ
ಹೆದರಿಸುವ ಹೆಬ್ಬಾವಿನೊಲು
ಕಾಳಮೇಘಗಳು ಕಾಲಿಟ್ಟು ಕಾಳೋರಗವ ಕರೆಸಿ ಕನ್ಯಾಪುರವನಿಂತು
ಕಟ್ಟಡವಿಯಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದವು.
ಕರಿನೀರ ಕರೆವ ಕಾರ್ಮೋಡಗಳು ಕವಿದು ಕಾಲನಡೆಯನ್ನು ಕಾಳನಡಿಯಲಿ
ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸಿಹವು.
ನಿಧಾನದಿ ನೆಲಕಿಳಿದ ನೀರದಗಳವು ನೃಪ ನಿವಾಸದ ನಾಲ್ಮಗ್ಗುಗಳ ನೂಂಕಿ
ನಿರುಕಿಸಿತ್ತು.
ಅಂತ್ಯದಲಿ ಅರಮನೆಯ ಅಂತಸ್ತಿನಲಿ ಅಂದವಾಗಿರುವಾ ಅರಸನ ಅಂತಃಪುರದಾ
ಅಂಗಳದಿ ಅವಿತಿತ್ತು.
ಸ್ವರ್ಣಿಮರಾ ಸಂಯೋಜನೆಯ ಸುಳಿವಿಲ್ಲದ ಸುರತಿಗಳಿಲ್ಲಿ ಸುರಾತ್ರಿಯನು
ಸೂರೆಗೈದು ಸುಪ್ತಿಯಲಿರಲು.
ಸಿಡಿಲ ಸ್ವರವಿರದ ಸುಳಿಮಿಂಚೊಂದು ಸರ್ರನಿಳಿದಿತ್ತು, ಸ್ವರ್ಗ
ಸುಭಟರದರೊಳಗಿಂದ ಸುಗೋಚರರಾಗಿಸಿತ್ತು.
ಗನ್ಧರ್ವದೊಳಗೆ ಗುಂಭವಾಗಿದ್ದು ಗಗನದಿಂದಿಳಿದ ಗಂಧರ್ವರು ಗಂಡುಗುರಿಗಳ
ಗ್ರಹಣಗೈದು ಗೌಪ್ಯರಾದರು.
ಮನೋಲೋಕದಾ ಮಾಯಗಾರರು ಮಿಂಚಿನೊಳಗಿಂದಿಳಿದು ಮೇಷಗಳ
ಮರೆಯಾಗಿಸಿದೊಡನೆ ಮೇಲೆದ್ದ
ಉರ್ವಶಿಯು ಉರಿದುರಿದು ಕೆಂಡಕಾರಿದಳು. ಕೆಂಡಗಣ್ಣಳಾಗಿ ಕಿರುಚಿ
ಕೋಲಾಹಲವನೆಬ್ಬಿಸಿದಳು.
“ಮನದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಮನೆಯಿಲ್ಲದಾಗಿಸಿದಾ ಮನೋಮಯರು ಮತ್ತೆ
ಮಣ್ಣಿಗಿಳಿದಲ್ಲಿ ಮೋಸಗೊಳಿಸಿಹರು.
ಬಿಟ್ಟುಬಂದಾ ಬೆಟ್ಟದಪುರದಿಂ ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಬಾಳ
ಬೇಟೆಯಾಡುತಿರುವಾ ಬರ್ದಿಲರು,
ಭಾನಸರಾತ್ರಿಯಲಿ ಛಾಯೆಯೊಳಗಿಂದಿಳಿದು ಛಾಗಗಳಿವನು
ಛಾನಿಸದೊಲಾಗಿಸಿಹರು.

ಓ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನಪುರದ ಪುರುಷರ್ಷಭನೇ, ಪತಿ ಪುರೂರವನೇ, ಪಲ್ಲಂಗದಲ್ಲಿಂತು
ಪವಡಿಸದಿರು.
ಹಿಮದಂತೆ ಹೊಳೆಯುತಿರುವಾ ಹೋತಗಳನು ಹೊನ್ನಲೋಕದಾ ಹರಣಗಾರರು
ಹೊತ್ತೊಯ್ಯುತಿಹರು.
ಏಳು, ಏಳುಸುತ್ತಿನ ಕೋಟೆಯ ಕಾವಲುಗಾರನೇ, ಕಳ್ಳರ ಕೈಲಿರುವಾ ಕಂದರನು
ಕಸಿದು ತಾ.
ಮನೋದೂಷಿತಳಿಹೆನಗೆ ಮಕ್ಕಳಂತಿರುವಾ ಮೇಷಗಳನು ಮತ್ತೆ ಮಡಲಿಗಿಲ್ಲಿ
ಮರಳಿ ತಾ.”
ಉರ್ವಶಿಯ ಉನ್ಮಾದರಾಗವಿದು ಊರದೊರೆಯ ಉತ್ತಾನವನಿಂತು
ಉಪದ್ರವಗೊಳಿಸಿರಲು,
ತಟ್ಟನೆದ್ದವನೇ ತಂಗಳದಿನದಲೊಮ್ಮೆ ತಿಂಗಳಮುಖಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯಿತ್ತ ತೀರ್ಥಸಮ
ನುಡಿಗಳನೆಲ್ಲ ನೆನಪಿನಾಳದಿ ನೂಕಿ ನಿದ್ರಿಸುತಿರಲು, ನೀರೆಯ ನಿದ್ರಾಂತಕ
ನುಡಿಗೇಳಿದವನೇ,
ಮಾನವಸಹಜ ಮಾತಿನಂತೆ ಮೇಲೆದ್ದು, ಮೂಲೆಯಲಿದ್ದ ಮಾರುದ್ದ
ಮಂತ್ರಧನುವನು ಮೇಲೆತ್ತಿದನು.
ಬರ್ದಿಲರು ಬೀಸಿದ ಬಲೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಬರಿಬೆತ್ತಲಾಗಿಯೇ ಬಂಧಿಸಲೆಂದವರ
ಬಿರುಹೆಜ್ಜೆಗಳನಿಟ್ಟನು.
ಚಂದ್ರಕವಾಟದಡೆ ಚಲಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಚಲನಿಶ್ಚಲವಾಗಿದ್ದ ಚಾರುದಿಶೆಗಳೊಮ್ಮೆಲೆ
ಚಕಮಕಿಸಿದವು.
ಮುಗಿಲಗರ್ಭದೊಳಗಿಂದ ಮೂಡಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮನೆಗಿಳಿದಲ್ಲಿ ಮಿನುಗಿತ್ತೊಂದು
ಮಿಂಚು.
ಕಣ್ಣ ಕೋರೈಸುವಾ ಕಾಂತಿಯಲಿ ಕಾದಲರ ಕೋಣೆಯ ಕೋನಶಿಲೆಯೆಲ್ಲ
ಕಡುಬಣ್ಣದಲಿ ಕಂಡಿತ್ತು.
ದಿವದಿ ದಿವಾಕರನಿತ್ತ ದಿವ್ಯಪ್ರಭೆಯಲೂ ದರ್ಶನವೀಯದ ದೂರದಾರಿಗಳೆಲ್ಲ
ದೃಗ್ಗೋಚರಗೊಳಿಸಿತ್ತು.
ಥಳಥಳನೆ ಹೊಳೆವ ಅಮೃತಶಿಲೆಯ ಅಂಗಳದಿಂದೀಚೆ ಹಾಸಿದ ನುಣುಪು
ನೆಲಗಟ್ಟು,
ಸಹಸ್ರಸ್ತಂಭದ ವಾರುಣಮಂದಿರದಿ ನೆಟ್ಟ ನೂರುಗಂಬಗಳಂತೆ ನೃಪಮಂದಿರದಿ
ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಹ ಸ್ತೂಪದೊಲಿಹ ಸ್ತಂಭಗಳವು ಸ್ತಂಭೀಭೂತವಿಹವು.

ಕುಸಿರುಕೆತ್ತನೆಯಲಿ ಕಟೆದು ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಂಬಗಳವು ಕೋಟಿಬಿಂಬಗಳಿಗೆ
ಕೋಟೆಯಾಗಿಹವು.
ಅಬೇಧ್ಯವಿಹ ಅಶ್ಮಭಿತ್ತಿಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿಹವು ಅಮೃತಶಿಲೆಯಿಂದಾದ
ಅಜಾನುಮೂರ್ತಿಗಳು.
ಧೂರ್ತರ ದಂಡಿಸಲೆಂದು ಧನುವನಿಡಿದು ಧೀರನಡೆಯಿಟ್ಟವನ ದಿಗಂಬರ
ದೇಹವನು
ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಕಾಮಿನಿಯ ಕಣ್ಣಂಚಿನಲಿ ಕಾರಂಜಿಯು ಕೋಟಿಶೆಲೆಗಳೊಡೆದು
ಕೆಳಗಿಳಿದಿತ್ತು.
ಮೂರು ಮುನ್ನೂರು ಮಹಾರಾತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತಿನಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದ ಮಂಚವದು
ಮೂಕವಾಗಿತ್ತು.
ಪ್ರತಿರಾತ್ರಿಯನೂ ಪೌರ್ಣಮಿಯನಾಗಿಸಿದಾ ಪಲ್ಲಂಗದಿ ಪ್ರಿಯಳ
ಪೂರ್ಣಾಂಗವದು ಪುಷ್ಪ–ಪೀಠಸ್ಥವಾಗಿತ್ತು.
ಬತ್ತಲದೇಹವನು ಸುತ್ತಿದ ಪತ್ತಲವದು ಎತ್ತಲೆತ್ತಲೋ ಸರಿದಿತ್ತು.
ಸುವರ್ಣಾಂಗವನಲ್ಲಿ ಸುಗೋಚರಗೊಳಿಸಿತ್ತು.
ಮಲ್ಲಿಗೆಮೊಗದ ಮಗ್ಗುಲಲಿ ಮೂಡಿ ಮಿನುಗಿತ್ತೊಂದು ಮುಗುಳುನಗೆಯ
ಮೂರ್ತರೂಪವದು ಮತ್ತೊಂದು.
ಮೆಲುಗಾಳಿಗೆ ಮೇಲೆದ್ದ ಮುಂಗುರಳನು ಮೃದುಹಸ್ತವದು ಮೇಲೆತ್ತಿದೊಡನೆ
ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ ಮನೋಮಯಳ
ಮೇನಕೆಯ ಮೊಗಮಲ್ಲಿಗೆಯದು ಮೂಡಿತ್ತು, ಮೂಡುತ್ತಲೇ ಮುಳುಗಿತ್ತು,
ಮಿಂಚಿನೊಡನೆ ಮರೆಯಾಗಿತ್ತು.
ಕನಸಿನಲಿ ಕೈಗಿತ್ತ ಕನಕ ಕೋಟಿಯು ಕಣ್ದಿಟ್ಟಿಯಲೇ ಕಳೆದು ಕತ್ತಲೆಯು ಕವಿದು
ಕಣ್ಣ ಕುರುಡಾಗಿಸುವೊಂತೆ
ಅಂದಿನೊರೆಗೆ ಅರಸನ ಅಂಗೈ ಅರಗಿಣಿಯಾಗಿದ್ದ ಅಪ್ಸರೆಯಿಂದು ಅದೇಕೋ
ಅದೃಶ್ಯವಿಹಳು.
ಗಳಿಗೆಯ ಗತಿಯಲ್ಲೇ ಗೋಚರಿಸಿದ್ದ ಗಗನಗಾಮಿಯ ಗೇಹವದು
ಗೌಪ್ಯವಾಗಿಂತು ಗುಳೆಹೋಗಿತ್ತು.
ನಡೆದುದು ನೋಡಿ ನೆನೆಯಲಾಗದೇ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ನೃಪನಿಂತು ನವೆದು ನಿತ್ರಾಣನಿರಲು,

(ಸಶೇಷ)

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್

ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪಟ್ಟಿ

ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕೃತಿ ಹೆಸರು
1	ಸಮಗ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ
2	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ದಿವ್ಯ ಜೀವನ
3	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಭಾರತೀಯ ಧರ್ಮ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ದರ್ಶನ
4	ಶ್ರೀ ಮಾತಾರವಿಂದರ ಪೂರ್ಣಯೋಗ
5	ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪದ್ಯಗಳು
6	ರವಿ ಬೆಳಗಿದ ಪಥ (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ವಚನವೇದ ಸಂಕಲನ)
7	ನವೆಂಬರ್ 24, 1926 ಅಧಿಮಾನಸ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅವರೋಹಣ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿದಿನದ ಮಹತ್ವ
8	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು (ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯ)
9	ಶ್ರೀಮಾತೆ (ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪರಿಚಯ)
10	ಕೇಂಬ್ರಿಜ್‌ನ ಸುಗಂಧಿತ ಪುಷ್ಪ (ಮಾನವತೆಗೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕೊಡುಗೆ)
11	ಅತಿಮಾನಸ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಜಗತ್ತೊಂದರ ಜನನ (ಶ್ರೀಮಾತೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನ)
12	ಭಾರತ ಮತ್ತು ಭರತಮಾತೆಯ ದೈವನಿಯತಿ
13	ಆದರ್ಶ ಶಿಕ್ಷಕ
14	ಪೂರ್ಣಯೋಗ
15	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತ್ವ
16	ಶ್ರೀಮಾತೆಗೆ 72 (ಬಾಹತ್ತರ) ಕವನಗಳ ಅರ್ಪಣೆ
17	ಶ್ರೀಮಾತಾ (ದೇಹಧಾರಣ ಮಾಡಿದ ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಯಾತ್ರೆ ಹಾಗೂ ದೇಹದ ಯೋಗ)

ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕೃತಿ ಹೆಸರು
18	ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಾತಾರವಿಂದರ ವಿಚಾರಧಾರೆ
19	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ದರ್ಶನ
20	ಶ್ರೀಮಾತೆ ಭಾರತಮಾತೆ
21	ದುರ್ಗಾಸ್ತೋತ್ರ
22	ಚಿಂತನಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತಿಗಳು
23	ಯೋಗ ಸಮನ್ವಯ
24	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದಾಶ್ರಮ
25	ಪ್ರಸೂತಿ ಪೂರ್ವದ ಶಿಕ್ಷಣ ಶೋಭಾಯಮಾನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನೆಡೆಗೆ
26	ಮಗುವನ್ನು ಪೋಷಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?
27	ಸುಪ್ರಮಾನಸದ ಶ್ರೀಮಾತೆ
28	ಸಾವಿತ್ರಿ (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಸಾರಾಂಶ)
29	ಪೂರ್ಣಯೋಗದ ಪಥದಲ್ಲಿ
30	ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣಗಳು
31	24th November 1926 (Descent of Overmental Consciousness)
32	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಾವಿತ್ರಿ
33	ಮಾನುಷ ಚಕ್ರ
34	ಚೈತ್ಯ ಪುರುಷ
35	ಭವಾನಿ ಭಾರತಿ
36	ಶಿಕ್ಷಣ
37	ಯೋಗಾರಂಭ
38	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು
39	ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಮೃತ್ಯು'
40	ದೇವ ಮುಹೂರ್ತ
41	ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮನನಗಳು

ಫೋಟೊ: ಇಮೇಜಿಂಗ್ ಸಾವಿತ್ರಿ

ಆ ನಿರ್ವಿಶೇಷದನಿಕೇತದಿಂದ ಅದ್ಭುತವು ಉದಿತ ಸಿದ್ಧ
ಅನಂತತೆಯು ತಾನಾಂತರ್ಯಗೊಂಡು ಭೌತಿಕದ ಸ್ಪಂದ-ಬದ್ಧ,
ಲೋಕ-ಲೋಕಗಳ ಸಾರ-ಅರ್ಣವವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ-ಕಣದಿ-ಸಲಿಲ
ಆ ಭೂಮಧಾಮ ಆ ಸಾರ್ವಭೌಮದಾಯಾಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜಾಲ,
ಆ ಪರಮ-ಪೂರ್ಣ ನಿಸ್ಸೀಮವನ್ನು ಅಂತಸ್ಥಗೊಂಡ ಅಂಗ
ಕಾಲ-ರೂಪಿತದ ಕಾಯ-ಜೀವವದು ಲಯಬದ್ಧ ನೃತ್ಯ-ರಂಗ

– ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ 'ಸಾವಿತ್ರಿ'; ದಳ 1 & 2 ರೇಣು 1 ಪುಟ 97–101)

RNI No. 22511/1971
No. of Pages **52 + 4 (Cov. Page)**
KAR Reg No.: RNP/KA/BGS/368/2024-2026
Licensed to post without prepayment License No.PMG BG/WPP-409/2024-2026
Kannada Monthly Magazine
Date of Publication on 7th of Every Month
Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till: 31-12-2026
Licensed to Post at BG PSO, Mysuru Road, Bengaluru - 560 026

Ed. Sri Puttu Parashuram Kulkarni, Pub: Dr. Ajit Sabnis
Ptd. by M/s. Seshaasai e-forms Pvt. Ltd.,
on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',
J.P. Nagar I Phase, Bengaluru - 560 078. Phone: 080 - 22449882.